ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acts Pii Pp. XI: Sacra Consistoria, p. 445 - Constitutiones Apostolicae, p. 468 - Epistula, p. 469.

Acta SS. Cengregationum: S. S. C. S. Officit: Proscriptiones librorum, p. 471 - S. C. Consistorialis: I. Decretum de finibus dioecesium, p. 472. II. Provisio Ecclesiarum, p. 473 - S. C. de Propaganda Fide: I. Instructio, p. 476 II. Provisio Ecclesiarum, p. 477. III. Nominationes, p. 478. IV. Designatio, p. 479 - S. C. Rituum: I. Decretum de virtutibus Servi Dei Dominici a Matre Dei, p. 479. II. Decretum de virtutibus Serva Dei Annae M. Javouhey, p. 483. III. Decretum de miraculis pro canonizatione B. Salvatoris ab Horta, p. 486:

Diarium Romanae Curiae: Il S. Padre benedice il nuovo edificio dell'Ateneo Lateranense - S. C. Concistoriale: Comunicato - S. C. del Riti: Congregazioni varie - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 489-500.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVII

Palazzo Apostolico — Città dei Vaticano
Administratio:

Libreria Vaticana - Città del Vaticano

Pretium annuae subnetationis:
In Italia, Lib. 80 — extra Italiam, L. #. 80 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 8,50 extra Italiam, L. #. 4 —

«Bis fore in menes (Communicatium) prodibit ac quotiessumque vei necessitae vei utilitas id postulare videbitur» (Ex Communicati Officialie ratione die 10 Octobris 1906 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXIX, n. 14 - 23 decembris 1937)

SACRUM CONSISTORIUM I CONSISTORIUM SECRETUS (disi 13 decembris 1997) I. Camerarius Sacri Collegii	ACTA PII PP. XI	ACTA SS. CONGREGATIONUM
S. CONGREGATIO CONCILII Resolutio Iuris funerandi 10 iulii 1930 . 474 8. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE III CONSISTORIUM SECRETUM II. Provisio Ecclesiarum	SACRUM CONSISTORIUM I CONSISTORIUM SECHETUR (dici 13 decembris 1937) I. Camerarius Sacri Collegii ,	SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII L. Decretum. Damnatur liber, cui titulus « Die natürliche Geistlehre » auctore E. Bergmann 25 novembris 1937 471 II. Decretum. Tres damnantur libri a Petro Martinetti conscripti 3 decembris 1937 471 SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS L. Decretum. De finibus dioecesium 27 fe- bruarii 1937
S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE III CONSISTORIUM SECRETUM II. Provisio Ecclesiarum	VII. Postulatio Paini	S. CONGREGATIO CONCILII
III CONSTITUTIONES APOSTOLICAS II. De Changtien. Praefectura Apostolica de Changtien ronae zinde erigitur Praefectura Apostolica de Sepingkai dismembratur et nova erigitur Praefectura Apostolica de Changtien in Africa Occidentali dismembratur et nona exinde erigitur Praefectura Apostolica de Sokode» - 18 maii 1937 . 463 III. Togonensis. Vi cariatus Apostolicus Togonensis in Africa Occidentali dismembratur et nona exinde erigitur Praefectura Apostolica de Sokode» - 18 maii 1937 . 463 IV. De Cuttack. Missio sui furi de Cuttack in Indiis Orientalibus in dioecesim erigitur, «Cuttackensem» nuncupandam 1 iunii 1937 . 465 EPISTULA Haud parva animi Ad Emum P. D. Alfridum Ildefonsum tit. Se. Silvestri et Martini in Montibus S. R. E. Presb. Cardinalem Schuster, Archiepiscopum Mediolanensem; de centenaria celebratione erectionis Congregationis Gallicae Ordinis Sancti Benedicti in Abbatia so-	Ш	Resolutio Iuris funerandi 10 iulii 1936 . 474
III CONSISTORIUM SECRETUM I. Provisio Ecclesiarum	- 1 - 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE
I. De Changtien Praefectura Apostolica de Changtien in Sinis in Vicariatum Apostolicum evehitur, «de Chowtsun» nuncupandum 18 maii 1937	III CONSISTORIUM SECRETUM I. Provisio Ecclesiarum	Cleri pro Missionibus cum Operibus missionalibus 9 martii 1937 476 II. Provisio Ecclesiarum 477 III. Nominationes
I. De Changtien Praefectura Apostolica de Changtien in Sinis in Vicariatum Apostolicum evehitur, «de Chowtsun» nuncupandum 18 maii 1937	CONSTITUTIONES APOSTOLICAS	BACRA CONGREGATIO RITUUM
III. Togonensis Vicariatus Apostolicus Togonensis Vicariatus Apostolicus Togonensis Vicariatus Apostolicus Togonensis Vicariatus Apostolicus Togonensis in Africa Occidentali dismembratur et nona exinde erigitur Praefectura Apostolica «de Sokode» 18 maii 1937	 De Changtien Praefectura Apostolica de Changtien in Sinis in Vicariatum Apo- stolicum evehitur, «de Chowtsun» nun- cupandum 18 mais 1937	I. Romana seu Westmonasterien Beatificationis et Canonizationis Servi Dei Dominici a Matre Dei, sacerdotis professi e Congregatione Crucis et Passionis D. N. I. C 16 maii 1937
IV. De Cuttack Missio sui iuri de Cuttack in Indiis Orientalibus in dioecesim erigitur, «Cuttackensem» nuncupandam 1 iunii 1937	tung* 18 maii 1937	vouhey, fundatricis Instituti Sororum a S. Ioseph de Cluny 27 maii 1937 . 483 III. Calaritana Canonizationis B. Salvato- ris ab Horta, Laici professi Ordinis Fra-
EPIBTULA Haud parva animi Ad Emum P. D. Alfridum Ildefonsum tit. Se. Silvestri et Martini in Montibus S. R. E. Presb. Cardinalem Schuster, Archiepiscopum Mediclanensem; de centenaria celebratione erectionis Congregationis Gallicae Ordinis Sancti Benedicti in Abbatia so-	IV. De Cuttack Missio sui iuri de Cuttack in Indiis Orientalibus in dioecesim eri-	
Haud parva animi Ad Emum P. D. Alfridum Ildefonsum tit. Se. Silvestri et Martini in Montibus S. R. E. Presb. Cardinalem Schuster, Archiepiscopum Mediclanensem; de centenaria celebratione erectionis Congregationis Gallicae Ordinis Sancti Benedicti in Abbatia so-	1 iunii 1937 467	
lesmensi 5 iulii 1937	Haud parva animi Ad Effium P. D. Alfridum Ildefonsum tit. Se. Silvestri et Martini in Montibus S. R. E. Presb. Cardinalem Schuster, Archiepiscopum Mediolanensem; de centenaria celebratione erectionis Congregationis Gallicae	naei Lateranensis benedicendo lustrat 489 H. Sacra Congregazione Concistoriale: Comunicato
		V. Necrologio

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

SACRUM CONSISTORIUM

T

CONSISTORIUM SECRETUM

Feria secunda, die XIII decembris anno MDCCCCXXXVII, in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani fuit Consistorium secretum, cuius acta ex ordine referuntur.

I - CAMERARIUS SACRI COLLEGII

Reverendissimus Cardinalis Lauri detulit ac reddidit perulam Sacri Collegii S. R. E. Cardinalium Beatissimo Patri, qui eam tradidit Reverendissimo Cardinali Pacelli, pro hoc anno ipsius Sacri Collegii Cardinalium Camerario.

Subinde haec fuit

II - ALLOCUTIO SSMI DOMINI NOSTRI

VENERABILES FRATRES

Quod iterum Nobis ex divina benignitate licet, post non breve temporis intervallum, hoc in amplissimo consessu vos convocatos circumspicere paterneque alloqui, id haud mediocre Nobis solacium affert animique delectationem. Neque una de causa iubemur bonorum omnium largitori Deo immortales grates agere, qui Nobis Ecclesiaeque suae, tot inter angustias atque procellas, praesentissima ope sua nullo tempore defuit.

Ac primum placet, heic, vobis coram, gratam eidem etiam atque etiam profiteri testificationem, quod, etsi diuturna infirmitate affecti, numquam tamen caelestibus donis supernisque muneribus destituti fuimus; ac postremis hisce mensibus illa miserentissimus Deus excipere visus est vota supplicationesque, quae per iterata haec verba eidem admovebamus: « Domine, si in Ecclesiae bonum hominumque salutem aliquantum adhuc possumus operae conferre Nostrae, non laborem, non dolorem recusamus ».

Huc accedit quod per annum, qui iam ad exitum vergit, non parum sane Eucharisticis illis celebrationibus delectati sumus, quas per Nostrum a Latere Legatum participavimus, quaeque ut uberes virtutis religionisque edidere fructus, ita ob testatam publice in communem Patrem pietatem caritatemque, et ob adhibitas pro incolumitate Nostra impensissimas ad Deum preces, mirandum prorsus exstitere catholicae fidei, concordiae unitatisque spectaculum.

In praesens vero alia de causa gaudium augetur Nostrum, quae quidem arctiore ratione sacrum attingit Collegium vestrum. Quandoquidem enim lugendas idem Purpuratorum Patrum iacturas fecit, quos heic amantissima voluntate paternoque desiderio commemoratos volumus, datur Nobis in eorum locum alios sublegere praeclarissimos viros, ex quorum in Romanae Ecclesiae Senatum cooptatione, ob egregia, quibus iidem nitent, animi ornamenta eximiaque promerita, vestri Ordinis decus non mediocre incrementum procul dubio accipiet.

Verumtamen, antequam eorum nomina, ex Apostolicae Sedis more, hac in aulae maiestate renuntiemus, temperare Nobis non possumus quin gravissimas, quibus Noster oppletur animus, sollicitudines anxitudinesque vobiscum communicemus. Non enim desunt, tempestivis intermixtae solaciis, trepidationis dolorisque causae; cum praesertim ad extremas Orientis oras respicimus, in quibus ex calamitosis illis rerum con-

versionibus, quae, ut pronum est, bellica comitantur discrimina, evangelici verbi praecones ac florentes christifidelium communitates tot tantaque acceperunt detrimenta, ac vel maiora in posterum reformidant.

Quodsi ad Europam oculos convertimus, non minore cum aegritudine cernimus quae in Russiarum regionibus impie atrociterque perpetrantur, et quae in Germania magno cum christianae vitae periculo decernuntur; dum carissimae Nobis catholicae Hispaniae populi tristibus adhuc afflictisque iactantur rebus, etsi aliqua inibi spes subest meliorum temporum.

Quae omnia dum summo moerore Nostrum afficiunt ac sollicitant animum, ad misericordiarum Patrem et Deum totius consolationis i supplici fidentique prece confugimus; ab eodemque enixe contendimus ut hisce malis miseriisque mederi benigne velit; atque ab Ecclesia sua ab hominumque societate minaces graviorum tempestatum fluctus, pro infinita clementia sua, prohibeat, quamvis haud pauci non modo e privatis hominibus, sed ex iis etiam in quibusdam Nationibus, qui publicae rei praesunt, sacra religionis officia neglegendo posthabeant, ac vel in ipsum aeternum Dei Numen temerario ausu rebellent.

III - CONFIRMATIO ELECTIONIS PATRIARCHAE ARMENORUM

Interea vero, priusquam eo deveniamus, quo potissimum vos convocando spectavimus, curam auctoritatemque Nostram dilectissima Nobis Ecclesia Ciliciae Armenorum postulat.

Recens enim, ut nostis, die scilicet vicesima sexta superioris mensis octobris, Venerabilis Frater Avedis Petrus Arpiarian, Patriarcha Ciliciae Armenorum, diem piissime obiit supremum; quem quidem egregium Praesulem, fidei integritate et apostolico studio insignem, quemadmodum sui omnes complorarunt, ita Nos heic dolendo desiderandoque commemoramus. Paucis post diebus eiusdem ritus Antistites eo consilio Berytum coiverunt, ut legitimam Synodum celebrantes novum in locum de-

¹ Cfr. II Cor., 1, 3.

emortui Patriarcham sufficerent. Ac revera, die tricesima mensis novembris, miranda prorsus animorum consensione, Patriarcham dixerunt Venerabilem Fratrem Franciscum Agagianian, Episcopum titulo Comanensem in Armenia, qui sibi Gregorio Petro nomen imposuit. Ac subinde, Episcopi, qui ad suffragia ferenda convenerant, communes ad Nos dederunt litteras, quibus, re exposita, rogabant ut ab se peractam electionem ratam confirmatamque haberemus.

Id ipsum delectus Patriarcha, per epistulam officii plenam, addita catholicae fidei professione, demisse imploravit.

Nos vero, ut moris est, totius cognitionem negotii Venerabilibus Fratribus Nostris demandavimus S. R. E. Cardinalibus e sacro Consilio Ecclesiae Orientali praeposito; qui quidem, re mature perpensa, Episcoporum illorum precibus concedendum esse autumarunt. Etenim de dignissimo Praesule agitur, qui, quamvis provectam aetatem nondum attigerit, prudentia tamen rerumque usu ita praestat, ut omnium sibi benevolentiam aestimationemque conciliaverit. Ac praeterea, cum lectissimis animi ornamentis niteat, spem bonam facit fore ut quae, superioribus annis, in iuventute praesertim instituenda, egregia sibi comparavit promerita, eadem hoc in latiore campo etiam atque etiam adaugeat. Libenter igitur eum in Patriarcham Ciliciae Armenorum confirmare, eumdemque sacro Pallio, de beati Petri sepulchro sumpto, decorare decernimus.

Itaque auctoritate omnipotentis Dei, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, confirmamus ratamque habemus electionem seu postulationem a Venerabilibus Fratribus Episcopis Ecclesiae Armenorum factam de persona Venerabilis Fratris Francisci Agagianian; eumque ab Episcopatu titulo Comanensi in Armenia ad patriarchalem Ciliciae Ecclesiam Armenorum evehimus ac promovemus, atque eiusdem Ecclesiae Patriarcham declaramus ac renuntiamus, prout in decreto et schedulis Consistorialibus exprimetur: contrariis non obstantibus quibuslibet.

In nomine Patris A et Filii A et Spiritus A Sancti. Amen.

IV - CREATIO ET PUBLICATIO PATRUM CARDINALIUM

Iam nihil aliud superest, nisi ut amplissimum Collegium vestrum suppleamus, léctissimis viris quinque sacrae purpurae honorem deferendo, qui vel insignes sibi creditas dioeceses apostolico studio virtutisque laudibus honestarunt, vel suam Apostolicae huic Sedi alacrem navantes operam, eidem ac Nobis optime se probarunt.

Ti sunt:

ADEODATUS IOANNES PIAZZA, Venetiarum Patriarcha;

HERMENEGILDUS PELLEGRINETTI, Archiepiscopus titulo Adanensis et Apostolicus in Jugoslavia Nuntius;

ARTHURUS HINSLEY, Archiepiscopus Westmonasteriensis;

Iosephus Pizzardo, Archiepiscopus titulo Nicaenus, et a secretis Sacrae Congregationis ecclesiasticis expediendis negotiis extraordinariis:

Petrus Gerlier, Archiepiscopus Lugdunensis.

Quid vobis videtur?

Itaque auctoritate omnipotentis Dei, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, creamus et renuntiamus S. R. E. Presbyteros Cardinales

ADEODATUM IOANNEM PIAZZA,
HERMENEGILDUM PELLEGRINETTI,
ARTHURUM HINSLEY,
IOSEPHUM PIZZARDO,
PETRUM GERLIER.

Cum dispensationibus, derogationibus et clausulis necessariis et opportunis.

In nomine Patris A et Filii A et Spiritus A Sancti. Amen.

In praesens vero ad Episcoporum cooptationem deveniamus.

V - OPTIO ECCLESIAE

Tum Revmus Cardinalis Eugenius Tisserant, Diaconus Ss. Viti, Modesti et Crescentiae, optavit ad Ordinem Presbyterorum. Quam optionem Beatissimus Pater benigno favore excepit elevans Diaconiam Ss. Viti, Modesti et Crescentiae, pro hac vice, in Titulum Presbyteralem.

VI - PROVISIO ECCLESIARUM

Deinde Ssmus sequentes proponit Ecclesias:

Cathedrali Ecclesiae Balneoregiensi praefecit R. D. Adelchim Albanesi, Suum cubicularium secretum super numerum et archipresbyterum parochum loci Salsomaggiore, in dioecesi Placentina.

Cathedrali Ecclesiae Uxentinae R. D. Iosephum Ruotolo, praepositum parochum sancti Nicolai in civitate Andriensi.

Cathedrali Ecclesiae Clodiensi R. P. Hyacinthum a Tergeste (in saeculo Ioannem Ambrosit), ex Ordine Fratrum Minorum Capuccinorum, parochum in civitate Adriensi.

Titulari episcopali Ecclesiae Salenae R. D. Philippum Servulum Desranleau, Protonotarium Apostolicum « ad instar participantium » et parochum loci Sorel, in dioecesi sancti Hyacinthi, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Alfonsi Gagnon, Episcopi Sherbrookensis.

Titulari episcopali Ecclesiae Peltenae R. D. Stephanum Woznicki, parochum ad sancti Hyacinthi, in civitate Detroitensi, quem deputavit Auxiliarem Excmi P. D. Eduardi Mooney, Archiepiscopi Detroitensis.

Insuper alios per Apostolicas sub plumbo Litteras iam renunciatos sacrorum Antistites publicavit, videlicet:

ARCHIEPISCOPOS:

Iconiensem, Eugenium S. R. E. Cardinalem Tisserant, qui titulum dimisit post consecrationem episcopalem.

Hispalensem, Petrum S. R. E. Cardinalem Segura y Saenz.

Melitenaeum, Andream du Bois de la Villerabel, iam Archiepiscopum Rothomagensem.

Angelorum, Ecclesia in metropolitanam evecta, Ioannem Cantwell, iam eiusdem dioecesis Episcopum.

Naupactensem, Maurilium Silvani, Nuntium Apostolicum in Republica Haitiana et in Republica Dominicana.

Coloniensem in Armenia, Petrum Kedidjian.

Rothomagensem, Petrum Petit de Julleville, iam Episcopum Divionensem.

Senonensem, Fridericum Lamy, iam Episcopum Meldensem.

Fagarasiensem et Albae Iuliensis Rumenorum, Alexandrum Nicolescu, iam Episcopum Lugosiensem.

Macrensem in Rhodope, Antonium Alaphridum Barbieri, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Ioannis Francisci Aragone, Archiepiscopi Montisvidei.

Patrensem, Aloisium Fogar, iam Episcopum Tergestinum et Iustinopolitanum.

Sidetanum, Fridericum Lunardi, Nuntium Apostolicum in Republica Boliviana.

Hadrianopolitanum, Eduardum Profittlich, Administratorem Apostolicum Estoniae.

Philippopolitanum in Thracia, Ioannem Raphaëlem Rodic, iam Archiepiscopum Belogradensem et Semendriensem.

Belogradensem et Semendriensem, cum administratione Banatus Iugoslavi, Iosephum Ujčić.

Bisuntinum, Mauritium Dubourg, iam Episcopum Massiliensem.

Monctonensem, noviter erecta archidioecesi, Arthurum Melanson, iam Episcopum Gravelburgensem.

Mocissenum, Ioannem Hugonem MacDonald, iam Episcopum Victoriensem in insula Vancouver, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Henrici O'Leary, Archiepiscopi Edmontonensis.

Caesariensem in Palaestina, Aloisium Traglia.

Chamberiensem, Petrum Durieux, iam Episcopum Vivariensem.

Halifaxiensem, Ioannem Thomam MacNally, iam Episcopum Hamiltonensem.

Hobartensem, Iustinum Simonds.

Mexicanum, Aloisium Martinez, iam Archiepiscopum Misthiensem.

Pergensem, Ioannem Mariam Aemilium Castellani, iam Archiepiscopum Rhodiensem, Delegatum Apostolicum in Africa Orientali Italica. Dehliensem et Simlensem, Patritium Mulligan.

Gabulensem, Patritium Finbarro Ryan, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Ioannis Pii Dowling, Archiepiscopi Portus Hispaniae.

Bizyenum, Aloisium Altamirano Bulnes, iam Episcopum Tulancingensem, Coadiutorem cum iure successionis Excm̃i P. D. Leopoldi Ruiz y Flores, Archiepiscopi Moreliensis.

Detroitensem, Ecclesia in metropolitanam evecta, Eduardum Mooney, iam Archiepiscopum-Episcopum Roffensem in America.

Cypselensem, Normannum Gilroy, iam Episcopum Portaugustanum, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Michaëlis Kelly, Archiepiscopi Sydneyensis.

Lugdunensem, Petrum Gerlier, iam Episcopum Tarbiensem et Lourdensem.

Bombayensem, Thomam Roberts.

Marcianopolitanum, Carolum Albertum Gounot, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Alexii Lemaître, Archiepiscopi Carthaginensis.

Compsanum et Episcopum Sancti Angeli de Lombardis et Bisaciensem, Aniellum Calcara.

Iconiensem, Lucam Hermenegildum Pasetto, iam Episcopum Geritanum.

Darnitanum, Ephraem Forni, Nuntium Apostolicum in Aequatore.

Garellensem, Eduardum Tonna, iam Archiepiscopum Smyrnensem.

Tokiensem, Petrum Doi Tatsuo.

Novarcensem, Ecclesia in metropolitanam evecta, Thomam Iosephum Walsh, iam eiusdem dioecesis Episcopum.

Ludovicopolitanum, ecclesia in metropolitanam evecta, Ioannem Floersh, iam eiusdem dioecesis Episcopum.

EPISCOPOS:

Syenitanum, Marianum Garriga, Coadiutorem cum iure successionis Exem̃i P. D. Emmanuelis Ledvina, Episcopi dioecesis Corporis Christi.

Claudiopolitanum in Isauria, Emmanuelem Moll Salord, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Felicis Bilbao y Ugarizza, Episcopi Derthusensis. Tloensem et Praelatum Vaccariensem, Candidum Iulium Bampi.

Augustanum, Antonium Rocca, Auxiliarem Emi P. D. Iacobi Aloisii S. R. E. Cardinalis Copello, Archiepiscopi Bonaërensis.

Caesariensem Philippi, Franciscum Beretti.

Sozusensem in Palaestina, Paulum Yüpin, Vicarium Apostolicum Nanchinensem.

Phacusiensem, Fabianum Yu Teh Guen, Vicarium Apostolicum de Yachow.

Tadamatensem, Iosephum Tchang Yuinpo, Vicarium Apostolicum de Suanhwafu.

Eressiensem, Zenonem Arámburu, Vicarium Apostolicum de Wuhu.

Thaumacensem, Gustavum Georgium Vandaele, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Pauli Ramond, Vicarii Apostolici de Hung Hoa.

Netensem, Angelum Calabretta.

Sebastenum in Palaestina, Nicolaum Jezzoni, iam Episcopum Valvensem et Sulmonensem.

Nelsonensem, noviter erecta dioecesi, Martinum Johnson.

Pisitanum, Ioannem Chrysostomum Aloisium Marinoni, Vicarium Apostolicum Erythraeae.

Bityliensem, Alaphridum Viola, Coadiutorem cum iure successionis Exemi P. D. Thomae Camacho, Episcopi Saltensis.

Limnensem, Hannibalem Mena Porta, Auxiliarem Excñi P. D. Symphoriani Bogarin, Archiepiscopi SS. Assumptionis.

Jonopolitanum, Ioannem Baptistam Dietz, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Damiani Schmitt, Episcopi Fuldensis.

Aversanum, Antonium Teutonico.

Gerarensem, Dominicum Ioannem Vargas, iam Episcopum Huarasensem.

Taubatensem, Andream Arcoverde de Albuquerque Cavalcanti, iam Episcopum Valentinum in Brasilia.

Altunensem, Richardum Guilfoyle.

Kildariensem et Leighliensem, Thomam Keogh.

Panitanum, Franciscum Tschann.

Dionysianum, Antonium Zimniak, Auxiliarem Excmi P. D. Theodori Kubina, Episcopi Czestochoviensis.

Loidensem, Henricum Ioannem Poskitt.

Cadurcensem, Iosephum Ioannem Amatum Moussaron, iam Episcopum Lamianum.

Nannetensem, Ioannem Villepelet.

Valleguidonensem, Ioannem Marcadè.

Tarvisinum, Antonium Mantiero, iam Episcopum Pactensem et Praelatum Sanctae Luciae.

Lugosiensem Rumenorum, Ioannem Balan.

Passaviensem, Simeonem Landersdorfer.

Ibarrensem, Caesarem Antonium Mosquera.

Asculanum in Piceno, Ambrosium Squintani.

Diocleanum, Paschalem Ragosta, iam Episcopum Castri Maris.

Pactensem, Angelum Ficarra.

Oleastrensem, Laurentium Basoli.

Pionitanum, Alexandrum Evreinoff.

Sancti Didaci, noviter erecta dioecesi, Carolum Buddy.

Castri Maris, Fridericum Emanuel, iam Episcopum Philomeliensem.

Adriensem, Guidonem Mazzocco.

Trapezopolitanum, Theodorum Schu, Vicarium Apostolicum de Yenchowfu.

Gergitanum, Ioannem van Sambek, Vicarium Apostolicum Tanganikensem.

Selensem, Dominicum Ettorre, Auxiliarem Emi P. D. Donati Episcopi Suburbicarii Sabinensis et Mandelensis S. R. E. Cardinalis Sbarretti.

Nucerinum Paganorum, Theodoricum De Angelis, iam Episcopum Uxentinum.

Basileensem et Luganensem, Franciscum von Streng.

Bugellensem, Carolum Rossi.

Sionensem, Franciscum Pascucci.

Cestrenum, Antonium Macrioniti, iam Episcopum Syrensem, nuper vita functum.

Drivastensem, Cyprianum Cassini, Vicarium Apostolicum de Pengpu.

Phelbesianum, Henricum van Schingen, Vicarium Apostolicum de Koango.

Thuburbitanum, Franciscum Xaverium Thoyer, Vicarium Apostolieum de Fianarantsoa.

Madensem, Hubertum Antonium Grauls, Vicarium Apostolicum de Urundi.

Muranum, Bartholomaeum Mangino.

Oppidensem, Nicolaum Canino.

Hagulstadensem et Novocastrensem, Iosephum McCormack.

Buffalensem, Ioannem Duffy, iam Episcopum Syracusensem.

Victoriensem in Insula Vancouver, Ioannem Cody.

Famagustanum, Paulum Castiglioni, Auxiliarem Emi P. D. Alaphridi Hildefonsi S. R. E. Cardinalis Schuster, Archiepiscopi Mediolanensis.

Tamiathitanum, Gulielmum Grassi.

Policastrensem, Fridericum Pezzullo.

Meldensem, Iosephum Evrard.

Teuchirianum, Franciscum Mariam Arsenium Lemasle, Vicarium Apostolicum de Hué.

Philomeliensem, Ianuarium Hayasaka, iam Episcopum Nagasakiensem.

Bobiensem, Bernardum Bertoglio, iam Episcopum Nazianzenum.

Diospolitanum in Thracia, Ioannem Iosephum Georgium Deymier, Vicarium Apostolicum de Hangchow.

Salditanum, Iosephum Prud'homme, iam Episcopum dioecesis Principis Albertensis.

Letaeum, Benignum Lucianum Migliorini, Auxiliarem Emi P. D. Angeli Mariae Episcopi Suburbicarii Praenestini S. R. E. Cardinalis Dolci.

Arethusium, Henricum Wienken, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Petri Legge, Episcopi Misnensis.

Methonensem et Praelatum Ordinarium Sanctae Luciae, Lucianum Geraci.

Valvensem et Sumonensem, Lucianum Marcante.

Bovinensem, Innocentium Alaphridum Russo.

Arassuahyensem, Iosephum de Haas.

Dascyleotanum, Iulium Bieniek, Auxiliarem Excm̃i P. D. Stanislai Adamski, Episcopi Katowicensis.

Divionensem, Marium Gulielmum Sembel.

Chillanensem, Georgium Larrain Cotapos.

Metelitanum, Aloisium Santa, Vicarium Apostolicum de Gimma.

Pitanaeum, Carolum de Sà Fragoso, iam Episcopum S. Thomae de Meliapor.

S. Thomae de Meliapor, Emmanuelem de Medeiros Guerreiro.

Busiritanum, Ignatium Arnoz, Vicarium Apostolicum de Bulawayo.

Goritanum, Emmanuelem Hanisch, Vicarium Apostolicum de Umtata.

Hieritanum, Theodorum Hermannum Breher, Vicarium Apostolicum de Yenki.

Zachuensem Chaldaeorum, Ioannem Nissan, iam Archiepiscopum Sehnaensem, servato titulo archiepiscopi ad personam.

Vivariensem, Alaphridum Couderc.

Praenetiensem, Franciscum Henschke, Auxiliarem Excmi P. D. Iosephi Vilphridi Dwyer, Episcopi Corvopolitani.

Capitoliensem, Henricum Ambrosium Pinger, Vicarium Apostolicum de Chowtsun.

Chusirensem, Franciscum Xaverium Ochoa, Vicarium Apostolicum de Kweitek.

Altavensem, Ambrosium Kelly, Vicarium Apostolicum Sierrae Leonis.

Syracusensem, Gualterium Foery.

Lansingensem, nuper erecta dioecesi, Iosephum Albers, iam Episcopum Lundensem.

Leavenworthiensem, Paulum Schulte.

Candybensem, Iacobum Pessers, Vicarium Apostolicum de Timor Neederlandica.

Gravelburgensem, Iosephum Guy, iam Episcopum Zertensem.

Portus Victoriae seu Seychellarum, Marcellum Maradan.

Boriensem, Ludovicum Ephraem Groshenry, Vicarium Apostolicum de Bobo Dioulasso.

Sasimensem, Adulphum Ioannem Paschang, Vicarium Apostolicum de Kongmoon.

Syrensem, Gregorium Vuccino.

Thespiensem, Iosephum Franciscum Person, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Iulii Pichon, Archiepiscopi-Episcopi Caiesensis.

Trivandrensem Latinorum, Vincentium Victorium Dereere, iam Episcopum Quilonensem.

Nagasakiensem, Paulum Aijirum Yamaguchi.

Lamianum, Ioannem Baptistam Wang, Vicarium Apostolicum de Ankwo.

Zertensem, Alaphridum Lanfranconi, Vicarium Apostolicum de Toungoo.

Cestrenum, Eduardum Bresson, Vicarium Apostolicum Novae Caledoniae.

Gazensem, Ioannem Tirinnanzi, Vicarium Apostolicum Arabiae.

Troadensem, Armandum Clabaut, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Arsenii Turquetil, Vicarii Apostolici Sinus de Hudson.

Viglevanensem, Ioannem Bargiggia, iam Episcopum Calatayeronensem.

Euroeensem in Epiro, Alaphridum Del Tomba, iam Episcopum Ilcinensem.

Fesulanum, Ioannem Giorgis, iam Episcopum Triventinum.

Attalensem in Pamphylia, Raphaëlem Arias, Auxiliarem Exc**m**i P. D. Xisti Sosa, Episcopi Cumanensis.

Roffensem in America, Iacobum Kearney, iam Episcopum Lacus Salsi.

Kilmorensem, Patritium Lyons.

Lacus Salsi, Duanem Hunt.

Galviensem et Duacensem, cum perpetua administratione dioecesis Fenaborensis, Michaëlem Browne.

Lundensem, Georgium Rehring, Auxiliarem Excmi P. D. Ioannis MacNicholas, Archiepiscopi Cincinnatensis.

Calatayeronensem, Petrum Capizzi, iam Episcopum Campaniensem.

Massiliensem, Ioannem Delay, iam Episcopus Leptimagnensem.

Mimatensem, Franciscum Auvity, iam Episcpum Sareptenum.

Bellovacensem, Felicem Roeder.

Pembrokensem, Leonem Nelligan.

Hamiltonensem, Iosephum Ryan.

Porphyriensem, Alfonsum Camillum De Romanis.

Valentinum in Venezuela, Gregorium Adam.

Cassanensem, Raphaëlem Barbieri.

Sareptenum, Franciscum Canessa.

Triventinum, Epimenium Giannico.

Fanensem, Vincentium Del Signore.

Campaniensem, Iosephum Palatucci.

Maurensem, Carolum Duarte Costa, iam Episcopum Botucatuensem.

Appianum, Gulielmum Hafey, iam Episcopum Raleighiensem, Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Thomae Ö'Reilly, Episcopi Scrantonensis.

Sinopenum, Zoltanum Ludovicum Meszlenyi, Auxiliarem Emi P. D. Iustiniani Georgii S. R. E. Cardinalis Serédi, Archiepiscopi Strigoniensis.

Salonitanum, Leonem Iacobum Ossola, Vicarium Apostolicum de Harar.

Quilonensem, Hieronymum Fernandez.

Tulancingensem, Michaëlem Darium Miranda.

Heliopolitanum Melchitarum, Iosephum Malouf.

Nazianzenum, Salvatorem Rotolo, Auxiliarem Emi P. D. Henrici Episcopi Suburbicarii Veliterni S. R. E. Cardinalis Gasparri.

Cinnaeum, Matthaeum Múgica y Urrestarazu, iam Episcopum Victoriensem.

Raleighiensem, Eugenium McGuinnes.

Arbanensem, Iosephum Perniciaro.

Lorymiensem, Eugenium Curien, iam Episcopum Rupellensem.

Yokomaënsem, nuper erecta dioecesi, Ioannem Alexium Chambon, iam Archiepiscopum Tokiensem, servato titulo Archiepiscopi ad personam.

Calicutensem, Leonem Proserpio.

Bisicensem, Franciscum Xaverium Tchao, Vicarium Apostolicum de Sienhsien.

Pharanitanum, Ioannem Baptistam Chabalier, Vicarium Apostolicum de Phnom-Penh.

Furnitanum maiorem, Marcellum Grandin, Vicarium Apostolicum de Oubangui-Chari.

Thoitanum, Fridericum Mariam Blessing, Vicarium Apostolicum de Bondo.

Menelaitensem, Octavium Terrienne, Vicarium Apostolicum Insularum Gilbertinarum.

Daldianum, Carolum Weber, Vicarium Apostolicum de Ichowfu.

Praeterea Beatissimus Pater confirmasse se dixit ac ratam habuisse electionem, canonice factam in Synodo Episcoporum Syrorum, Excmi P. D. Ephraem Hykary ad Ecclesiam titularem archiepiscopalem Amastrianam.

Demum ratam se habuisse dixit translationem canonice factam in Synodo Episcoporum Maronitarum Excñi P. D. Eliae Richa, ab Ecclesia titulari Nazarena ad sedem archiepiscopalem Heliopolitanam Maronitarum.

VII - POSTULATIO PALLII

Provisione Ecclesiarum peracta, Patriarcha Ecclesiae Ciliciae Armenorum, qui iam fidei professionem et iuramentum de more praestiterat, accedens, Pallium instanter, instantius, instantissime postulavit simulque gratias Summo Pontifici egit pro concessa suae electionis confirmatione. Cui Beatissimus Pater benigne respondit.

II

CONSISTORIUM PUBLICUM

Feria V, die XVI decembris anno MCMXXXVII in aula supra porticum Basilicae Vaticanae Consistorium publicum fuit, in quo Sanctissimus D. N. Pius Pp. XI sollemniter imposuit Galerum rubrum Pontificale Emis ac Revmis DD. Cardinalibus:

ADEODATO IOANNI PIAZZA,
HERMENEGILDO PELLEGRINETTI,
ARTHURO HINSLEY,
IOSEPHO PIZZARDO,
PETRO GERLIER.

Interim per Advocatum Sacri Consistorii, Christophorum Astorri, peroratio fiebat Causae Servi Dei Fr. Ioannis Baptistae a sancto Michaële Archangelo, Sacerdotis professi e Congregatione Clericorum excalceatorum Ssmae Crucis et Passionis D. N. Iesu Christi.

TTT

CONSISTORIUM SECRETUM

Publico peracto Consistorio, habitum est in consueta aula Palatii Apostolici Vaticani Consistorium secretum, in quo, postquam Beatissimus Pater os supradictis novis Cardinalibus, ut de more, clausisset, sequentes proposuit Ecclesias:

I - PROVISIO ECCLESIARUM

Titulari episcopali Ecclesiae Limisensi, praefecit Exc. P. D. Caesarem Guerrero, hactenus Episcopum Lingayensem, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Michaëlis O'Doherty, Archiepiscopi Manilensis.

Cathedrali Ecclesiae Patersonensi, nuper erectae, Exc. P. D. Thomam McLaughlin, hactenus Episcopum titularem Nisenum in Lycia.

Cathedrali Ecclesiae Calbayoganae, R. D. Michaëlem Acebedo, parochum in civitate Palensi.

Cathedrali Ecclesiae Palensi, nuper erectae, R. D. Emmanuelem Mascariñas, parochum loci Tagbilaran in archidioecesi Caebuana.

Cathedrali Ecclesiae Ovensburgensi, nuper erectae, R. D. Franciscum Cotton, Cancellarium Curiae Ludovicopolitanae.

Cathedrali Ecclesiae Camdensi, nuper erectae, R. D. Bartholomaeum Eustace, professorem theologiae in Seminario Neo-Eboracensi.

Cathedrali Ecclesiae Guayaquilensi, R. P. Iosephum Felicem Heredia, sodalem Societatis Iesu.

Titulari episcopali Ecclesiae Hippenae, R. D. Robertum Aguirre, canonicum capituli cathedralis Ibarrensis, quem Administratorem Apostolicum dioecesis Lojanae deputavit.

Titulari episcopali Ecclesiae Tenediensi, R. D. Stephanum Bornet, Vicarium generalem Lugdunensem, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Petri S. R. E. Cardinalis Gerlier, Archiepiscopi Lugdunensis.

Titulari episcopali Ecclesiae Coelenae, R. D. Iosephum Walsh, Vicarium generalem archidioecesis Tuamensis, quem deputavit Auxiliarem Exc. P. D. Thomae Gilmartin, Archiepiscopi Tuamensis.

II - ORIS APERITIO ET TITULORUM ASSIGNATIO

Post haec Beatissimus Pater os aperuit novensilibus Cardinalibus, ut in Consistoriis, Congregationibus, aliisve functionibus cardinalitiis suas valeant proferre sententias, singulisque, anulos tradens, assignavit:

ADEODATO IOANNI PIAZZA, Titulum Sanctae Priscae;

HERMENEGILDO PELLEGRINETTI, Titulum Sancti Laurentii in Panisperna;

ARTHURO HINSLEY, Titulum Sanctae Susannae;

Iosepho Pizzardo, Titulum Sanctae Mariae in Via Lata, diaconiam, pro hac vice, in titulum evectam;

PETRO GERLIER, Titulum Ssmae Trinitatis in Monte Pincio.

III - POSTULATIO PALLIORUM

Deinde personaliter institit pro Pallio Emus P. D. Cardinalis Gerlier pro Metropolitana Ecclesia Lugdunensi. Emus P. D. Cardinalis Canali, nomine Emi P. D. Cardinalis Segura y Saenz, postulavit S. Pallium pro Ecclesia Metropolitana Hispalensi.

Item Antistes datus archiepiscopali Ecclesiae Belogradensi personaliter Pallium postulavit. Per Procuratores vero postulatio facta est pro Ecclesiis Metropolitanis: Angelorum (per elevationem sedis), Rothomagensi, Senonensi, Fagarasiensi et Albae Iuliensis, Bisuntina, Monctonensi (noviter erecta), Chamberiensi, Halifaxiensi, Mexicana, Dehliensi et Simlensi, Detroitensi, Medellensi (per successionem), Bombayensi,

Agraensi (per successionem), Compsana, Tokiensi, Zagrabiensi (per successionem), Novarcensi (per elevationem sedis), Ludovicopolitana (per elevationem sedis); item pro archiepiscopali Ecclesia Hobartensi et pro episcopali Massiliensi (ex privilegio).

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

DE CHANGTIEN

PRAEFECTURA APOSTOLICA DE CHANGTIEN IN SINIS IN VICARIATUM APOSTOLICUM RVEHITUR, « DE CHOWTSUN » NUNCUPANDUM.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Non mediocri afficimur laetitia quandocumque ingentes habuisse comperimus catholicum nomen profectus in quavis inter infideles populos enascenti ecclesia, quam lubenti animo tum ad maiorem dignitatis gradum evehimus, ut fidei propagationi aptius consulatur simulque meritae laudis testimonium tribuatur Evangelii praeconibus-illic enixe adlaborantibus. Iamvero in Praefectura Apostolica de Changtien, in Sinensi Republica, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo secundo a Nobis erecta et Ordinis Minorum S. Francisci regularis Provinciae SS. Cordis Iesu Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis curis concredita, brevi tempore, uti Nobis relatum est, tales, Deo auctore, in evangelico verbo prolatando habiti sunt progressus, ut merito ipsa ad Vicariatus Apostolici gradum evehi digna esse censeatur. Quapropter, collatis consiliis cum venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, negotiis Fidei Propagandae praepositis, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis, de apostolicae Nostraepotestatis plenitudine, Apostolicam quam supra diximus Praefecturam de Changtien, iisdem servatis finibus, quibus modo circumscribitur, mutato vero nomine in de Chowtsun, ex urbe in praesentiarum eiusdem Praefecturae principe, in Vicariatum Apostolicum extollimus atque erigimus, eumque, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, eiusdem Ordinis Fratrum Minorum Missionariis, qui iam inibi tanto apostolico zelo adlaborant, etiam in posterum concreditum volumus.

Novo igitur huic quoque Vicariatui Apostolico eiusque pro tempore Vicariis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem tum Vicariatus tum eorum Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infrigere, vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die duodevicesima mensis maii, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI P. Card. FUMASONI BIONDI Cancellarius S. R. E. S. C. de Propaganda Fide Praef.

Vincentius Bianchi-Cagliesi, Proton. Apost. Ludovicus Kaas, Proton. Apost.

Loco & Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 17 - Al. Trussardi

II

DE SZEPINGKAI

VICARIATUS APOSTOLICUS DE SZEPINGKAI DISMEMBRATUR ET NOVA ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE LINTUNG ».

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quo melius pleniusque Evangelii diffusioni inter infideles gentes consuli possit, quam maxime aliquando iuvat latissima plerumque quarumdam Missionum territoria in partes dividere, aliasque constituere Missiones, aliorum Pastorum curis et regimini concredendas, praesertim

quum rerum locorumque adiuncta id exigere videantur. Cum itaque Apostolicae Sedi a venerabili Fratre Aloisio Lapierre, Episcopo Titulari Cardicensi et Vicario Apostolico de Szepingkai, relatum sit in parte illa sui Vicariatus, ad provinciam civilem de Iehol olim pertinente, nunc vero in provinciis de Hsing-Nan-Si-Fen-Cheng et Hsing-Nan-Nan-Fen-Cheng sita, non posse, ob nimiam ab Ordinarii sede distantiam, eo quo par esset fructu catholicum nomen prolatari, cumque tam felicia in Vicariatu ipso incrementa novissimis hisce annis, Deo auctore, habita sint, ut maiores in dies Pastoris labores exigere censeantur, peropportunum visum est Nobis partem illam in novam Praefecturam Apostolicam erigi, alterius vigilantis Pastoris curis concredendam. Quare, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, attentisque commendaticiis litteris dilecti Filii Moderatoris Generalis Societatis pro Missionibus Exteris Provinciae Quebecensis, cuius curis Vicariatus ille est commissus, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, suprema Nostra auctoritate, e Vicariatus Apostolici de Szepingkai territorio subpraefecturas civiles de Cha-Lu-Teh-Cho-Ch'i, Cha-Lu-Teh-You-Ch'i, Ia-Lu-K'o-Cho-I-Ch'i, Pa-Lin-Cho-I-Ch'i, Pa-Lin-Yov-I-Ch'i, Lin-Hsi et Nai-Man-Ch'i, ad provinciam civile de Hsing-Nan-Si-Fen-Cheng pertinentes, nec non subpraefecturam de Ku-Inn-Ch'i in provincia de Hsing-Nan-Nan-Fen-Cheng sitam, separamus; idque territorium in Praefecturam Apostolicam erigimus et constituimus, eamque, ex eiusdem nominis urbe de Lintung nuncupandam, apostolicis praefatae Societatis pro Missionibus Exteris Provinciae Quebecensis curis, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, concredimus. Huic igitur novae Praefecturae Apostolicae de Lintung, eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem Praefecturae earumque Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die duodevicesima mensis maii, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI P. Card. FUMASONI BIONDI Cancellarius S. R. E. S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfridus Vitali, Proton. Apost.
Franciscus Hannibal Ferretti, Proton. Apost.

Loco & Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 11 - Al. Trussardi.

III

TOGONENSIS

VICARIATUS APOSTOLICUS TOGONENSIS IN AFRICA OCCIDENTALI DISMEMBRATUR ET NOVA EXINDE ERIGITUR PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE SOKODE ».

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Supremum quo fungimur apostolatus munus a Nobis exigit ut quaecumque ad evangelici verbi inter infideles gentes propagationem magis congruere videntur, ea sollicito studio praestare satagamus. Quum itaque venerabilis Frater Ioannes Maria Cessou, Episcopus titularis Verinopolitanus et Vicarius Apostolicus Togonensis in Africa Occidentali, ab Apostolica Sede enixe expostulaverit ut ex amplissimo sui Vicariatus territorio pars ad septentrionem sita distraheretur et nova ibi institueretur Missio, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, considerantes quantum id ad Christi regnum facilius aptiusque in regione illa prolatandum prodesse valeat, omnibus mature perpensis, praefati Antistitis precibus annuere decrevimus. Suppleto igitur, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, suprema Nostra auctoritate, ex Apostolici quem supra diximus Vicariatus Togonensis territorio civiles districtus de Sokode, de Bassari, de Lamakara et de Sansane-Mango seiungimus atque territorium his

districtibus efformatum in novam Praefecturam Apostolicam erigimus et constituimus, eamque de Sokode nuncupandam volumus, et apostolicis Societatis Lugdunensis Missionum ad Afros sodalium curis, qui in regione illa impenso studio iam diu adlaborant, etiam in posterum, ad Nostrum tamen et Apostolicae Sedis beneplacitum, concredimus. Novae insuper huic de Sokode Praefecturae eiusque pro tempore Praefectis Apostolicis omnia tribuimus iura, privilegia, honores et potestates, quibus ceteri per orbem tum Praefecturae tum earum Praesules iure communi fruuntur et gaudent, eosque iisdem adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die duodevicesima mensis maii, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI P. Card. FUMASONI BIONDI

Cancellarius S. R. E. S. C. de Propaganda Fide Praef.

† Dominicus Spolverini, Archiep. tit. Larissen, Proton. Apost. Carolus Respighi, Proton. Apost.

Loco & Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 14 - Al. Trussardi.

IV

DE CUTTACK

MISSIO SUI IURIS DE CUTTACK IN INDIIS ORIENTALIBUS IN DIODCESIM ERIGITUR, « CUTTACKENSEM » NUNCUPANDAM.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Si catholicum nomen in quavis sui iuris Missione, in Indiis Orientalibus exstante, felicius, Deo favente, succreverit, Apostolica Sedes Missionem illam solet in dioecesim evehere et constituere, praesertim quum id peculiaria locorum rerumque adiuncta exigere videantur. Iamvero cum Missio sui iuris de Cuttack, Apostolicis sub anulo Piscatoris Litteris die duodevicesima mensis iulii anno millesimo nongentesimo vicesimo octavo datis, ex seiuncto dioecesis Vizagapatamensis territorio a Nobis erecta, non mediocrem, tum ob conspicuum christifidelium numerum tum ob praeclara religionis opera, postremis hisce annis profectum fecerit, Venerabilis Frater Leo Petrus Kierkels, Archiepiscopus titularis Salaminensis et in Indiis Orientalibus Delegatus Apostolicus, enixas Nobis preces obtulit ut Missio illa in dioecesim constitueretur. Nos vero, conlatis consiliis cum venerabilibus Fratribus S. R. E. Cardinalibus Christiano Nomini propagando praepositis, re mature perpensa, praefatis precibus annuere decrevimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis Nostrae plenitudine, Missionem sui iuris de Cuttack in dioecesim evehimus et erigimus, eamque Cuttackensem nuncupandam volumus ac decernimus; Episcopi autem sedem in urbe Cuttack, in quam gubernii civilis de Cuttack sedes nuper translata est, constituimus, et cathedram episcopalem in Ecclesia Ss. Rosarii ibidem exstante figimus, quam proinde ad ecclesiae cathedralis gradum et dignitatem extollimus cum omnibus iuribus et privilegiis, honoribus et praerogativis, quibus ceterae cathedrales iure communi fruuntur, et cum omnibus pariter adnexis oneribus et obligationibus. Nova autem haec dioecesis Cuttackensis eosdem habebit fines, quos hucusque habuit Missio de Cuttack, illamque suffraganeam constituimus Metropolitanae Ecclesiae

Madraspolitanae, atque eius pro tempore Episcopos metropolitico iuri Archiepiscopi Madraspolitani subiicimus. Hisce insuper pro tempore Antistitibus iura omnia, honores, insignia, favores, gratias, potestates et privilegia tribuimus, quibus ceteri per orbem Episcopi gaudent, eosque omnibus item oneribus et obligationibus adstringimus, quibus ceteri adstringuntur. Cum autem Missio de Cuttack apostolicis sodalium curis Congregationis Missionis hucusque commissa fuerit, dioecesis quoque Cuttackensis eidem Congregationi, ad Nostrum tamen et Sedis Apostolicae beneplacitum, posthac concredita manebit. Cum vero praesentis temporis adiuncta haud permittant, quominus in nova ista dioecesi canonicorum Capitulum cathedrale modo erigatur, indulgemus ut ad iuris tramitem pro canonicis consultores dioecesani interim constituantur. Quod autem attinet ad huius dioeceseos Cuttackensis regimen et administrationem, ad Vicarii Capitularis seu Administratoris, sede vacante, electionem, ad clericorum iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones praescribunt. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet quorum intersit, vel qui sua interesse praesumant auditi non fuerint ac praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu, notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas, tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Statuimus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Nemini autem hanc paginam evectionis, erectionis, constitutionis, concessionis, statuti, derogationis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat. Si quis vero, ausu temerario, hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die prima mensis iunii, Pontificatus Nostri anno sextodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI P. Card. FUMASONI BIONDI

Cancellarius S. R. E. S. C. de Propaganda Fide Praef.

Alfonsus Carinci, Proton. Apost. Franciscus Hannibal Ferretti, Proton. Apost.

Loco & Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LVII, n. 20 - Al. Trussardi.

EPISTULA

AD EMUM P. D. ALFRIDUM ILDEFONSUM TIT. SS. SILVESTRI ET MARTINI IN MON-TIBUS S. R. E. PRESB. CARDINALEM SCHUSTER, ARCHIEPISCOPUM MEDIOLA-NENSEM; DE CENTENARIA CELEBRATIONE ERECTIONIS CONGREGATIONIS GAL-LICAE ORDINIS SANCTI BENEDICTI IN ABBATIA SOLESMENSI.

PIUS PP. XI

Dilecte Fili Noster, salutem et Apostolicam Benedictionem. — Haud parva animi delectatione jam pridem audivimus, inclytum Sancti Benedicti Ordinem propediem esse celebraturum revolutum saeculum, ex quo, post nefastam Gallicarum rerum conversionem, religiosa Benedictinorum sodalium vita, per piissimum Guéranger quadriennio ante in Gallia redintegrata, sollemnem ab Apostolica hac Sede ratihabitionem excepit. Etenim anno MDCCCXXXVII novae Congregationis Gallicae constitutiones a Decessore Nostro f. r. Gregorio XVI approbatae sunt, vetus prioratus Sancti Petri Solesmensis ad Abbatiae honorem evectus, atque ipse Guéranger die xxvi mensis Iulii, in sacrario Basilicae Sancti Pauli extra Urbis moenia, coram Vincentio Bini Abbate religiosa vota professus est. Quum autem inita haec fraternitatis vincula inter Abbatiam Romanam et Gallicam Congregationem numquam relaxata sint, laeto animo etiam accepimus, te, Dilecte Fili Noster, quondam Sancti Pauli Abbatem atque in praesens Ambrosianae Ecclesiae Nobis perdilectae praepositum amplissimique Senatus Nostri participem, sollemnibus proximis Solesmensibus praefuturum esse. Itaque Nos, qui plane cognitum habemus, quanto

Solesmensis ista Congregatio huius saeculi decursu, tum in Europa, tum in utraque America, sodalium domorumque numero peraucta sit, quantoque studio ipsa divinarum rerum contemplationi sacrisque ad Deum precibus incubuerit, ideoque sane quam fecundas uberesque gratiarum e caelo effusiones in terras devocaverit, sollemnia eiusmodi non modo dilaudamus commendamusque, ut iam antea nuntiavimus, verum Nostra ipsa gratulatione ac perlibenti animo participamus. Tu igitur, Dilecte Fili Noster, paterna vota atque omina Nostra referens, bonorum religiosorum et Christifidelium in memoriam revocato, quantopere necesse sit, praesenti asperrimo rerum discrimine, sursum attollere corda et voces, ut ferventi caelestium rerum meditatione ac supplici ad Deum clementissimum precatione, omnes profecto « sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus aeterna ». Quo vero saecularis Gallicae Congregationis celebratio maiorem afferat populo utilitatem, tibi ultro damus, ut post Sacrum pontificali ritu peractum adstantibus fidelibus nomine Nostro Nostraque auctoritate benedicas, plenam iisdem commissorum veniam proponeus, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Supernarum interea gratiarum conciliatrix ac Nostrae summae voluntatis testis sit Apostolica Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili Noster, perillustri Cardinali Parisiensi Archiepiscopo ceterisque Praesulibus, nec non Abbatibus sodalibusque ex Ordine Sancti Benedicti, iisque universis, qui celebritati intererunt, amantissime in Domino impertimus.

Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, die v mensis iulii, anno MDCCCCXXXVII, Pontificatus Nostri sexto decimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

I

DECRETUM

DAMNATUR LIBER, CUI TITULUS « DIE NATÜRLICHE GEISTLEHRE » AUCTORE E. BERGMANN.

Feria IV, die 17 novembris 1937

In generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum, qui inscribitur:

ERNST BERGMANN, Die natürliche Geistlehre.

Et sequenti Feria VI, die 19 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Papa XI, in solita audientia Excmo Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 25 novembris 1937.

I. Venturi, Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.

II

DECRETUM

TRES DAMNANTUR LIBRI A PETRO MARTINETTI CONSCRIPTI

Feria IV, die 1 decembris 1937

In generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in indicem libro-

rum prohibitorum inserendos mandarunt tres libros a Petro Martinetti conscriptos, quibus tituli:

Ragione e Fede; Gesù Cristo e il Cristianesimo; Il Vangelo con introduzione e note.

Et sequenti Feria V, die 2 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Papa XI, in solita audientia Excmo Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 3 decembris 1937.

I. Venturi, Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

T

SANCTAE MARIAE ORMENSIS ET PEMBROKENSIS

DECRETUM

DE FINIBUS DIOECESIUM

Vi Litterarum Apostolicarum diei 16 septembris 1904, erecta fuit dioecesis Sanctae Mariae Ormensis, cuius limites in orientali parte linea recta imaginaria determinati fuerant.

Cum autem Excmus Ordinarius eiusdem dioecesis, consentiente Excmo Ordinario Pembrokensi, ab Apostolica Sede efflagitaverit ut iidem limites, in ea orientali parte, quae dioecesi Pembrokensi finitima est, pressius definiantur, Ssmus Dominus Noster Pius, Div. Prov. Pp. XI, oblatas preces benigne excipiendas decrevit.

Quapropter, vi praesentis Decreti Consistorialis, eadem Sanctitas Sua statuit ut fines inter dioecesim S. Mariae Ormensis et dioecesim Pembrokensem determinentur prouti sequitur: primum per lineam meridianam quae, incipiendo a 47° gradu latitudinis septentrionalis dividit loca (townships) Riddel et Eldridge, Askin et Hartle, dein per successivas lineas parallelas et meridianas, quae signant limites inter loca Askin et Milne; Olive et Milne; Sisk et Kenny, Kenny et Gladman, Gladman et Hammel, Hammel et Notman, Notman et Stewart; dein per lineam

parallelam, quae dividit loca Stewart et Merrick usque ad medium limitem septentrionalem eiusdem loci Merrick; inde per lineam meridianam dividentem locum Merrick in duas partes aequales, atque per lineam parallelam quae separat partem orientalem Merrick ab West Widdifield; postea per lineam meridianam dividentem West Widdifield ab East Widdifield usque ad lacum Trout, ita ut insula Hemlock remaneat in dioecesi Pembrokensi; demum per lineam, quae dividit West Ferris et Himsworth ab East Ferris usque ad flumen Wistiwasing.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est Revmum D. Humbertum Mozzoni, Regentem Delegationem Apostolicam, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; eidem facto onere mittendi, intra sex menses, ad hanc S. Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis actus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 27 februarii 1937.

Fr. R. C. Card. Rossi, a Secretis

L. # S.

V. Santoro, Adsessor.

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssm̃us Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

die 12 octobris 1937. — Titulari episcopali Ecclesiae Cinnaeae praefecit Excmum P. D. Matthaeum Múgica y Urrestarazu, hactenus Episcopum Victoriensem.

die 8 novembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Lorymiensi Excmum P. D. Eugenium Curien, hactenus Episcopum Rupellensem.

die 27 novembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Darnitanae Excmum P. D. Ephraem Forni, Nuntium Apostolicum in Aequatore.

die 9 decembris. — Ecclesiae Novarcensi, nuper in metropolitanam evectae, Excm̃um P. D. Thomam Iosephum Walsh, hactenus eiusdem dioecesis Episcopum.

— Ecclesiae Ludovicopolitanae, nuper in metropolitanam evectae, Excmum P. D. Ioannem Floersh, hactenus eiusdem dioecesis Episcopum.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DIOECESIS V ...

IURIS FUNERANDI

Die 4 iulii 1936

In quadam civitate dioecesis V... duae extant paroeciae, altera S. C...., altera vero S. L...., in cuius finibus situm est coemeterium, utrique paroeciae commune. Non longe autem ab ecclesia paroeciali S. C.... est statio viae ferreae, ex quo factum est ut ab aliquot annis nonnulla cadavera defunctorum, in memoratam urbem delata, quique inibi nec domicilium nec quasi domicilium unquam foverunt, nec legitimam elegerunt sepulturam, a parocho S. C.... funera receperint.

Quod aegre ferens parochus S. L..., occasione funerum cuiusdam viri, quae mense aprili 1930 parochus S. C... persolvit, penes Curiam dioecesanam, die 20 maii 1930, querelas movit, innixus praescripto canonis 1230 § 7 Codicis I. C. Et Curia V..., exhibitis ab utraque parte deductionibus et documentis, die 8 novembris 1935 decretum tulit: « che si stia sic et simpliciter al diritto comune, come dal canone 1230 § 7 Codicis I. C., nel senso che viene negata l'esistenza di ogni consuetudine od altro statuto diocesano ».

Contra hoc decretum parochus S. C... die 2 decembris 1935 ad hanc S. Congregationem recurrit, contendens sibi favere in casu consuetudinem quam sarctam tectamque vult memoratus canon 1230 § 7, cum ab anno 1881 ad annum 1930 triginta tria funera, non contradicente parocho S. L..., ab ipsomet fuissent peracta defunctorum qui in sua paroecia domicilium vel quasi domicilium nunquam habuerunt. Affirmat e contra parochus S. L... ab anno 1887 ad annum 1916 funera quadraginta duorum defunctorum, etsi alio commorantium, seipsum persolvisse, instans proinde ut decernatur servari in posterum ius commune, ad normam citati canonis.

Animadversiones. — Ex actis et allegatis certo colligitur annis praeteritis ab utroque parocho funera defunctorum de quibus agitur indiscriminatim facta fuisse, quin de suis iuribus tuendis uterque nimium sollicitus fuerit. Quod aperte declarat ipse patronus parochi S. C...

Iamvero, his attentis, facile patet perperam a parocho S. C... invocari consuetudinem, qua iuri communi per Codicem inducto derogare in casu fas esset. Iure enim quo utimur, ut acres et diuturnae controversiae circa ius funerandi et percipiendi emolumenta praecaverentur, Codex firmiores et magis definitas regulas edixit in re funeraria. Praecipue id apparet in praescripto canonis 1230 § 7, quando scilicet iura proprii parochi defuncti qui in alius loci coemeterio sepeliendus transfertur, exerceri non possunt, nec ratione primi et potioris tituli, cum defunctus ad propriam paroeciam non mittatur, nec ratione alterius tituli, electionis nempe ecclesiae funeris, neque adsit ecclesia vere funerans, cum coemeteria omnibus ecclesiis sint communia, tum legislator attendit primum ad praeminentiam inter ecclesias loci, quae est ecclesia cathedralis, qua deficiente, ius funerandi attributum est « ad ecclesiam paroecialem in qua coemeterium situm sit ».

Veruntamen provisio huiusmodi est mere pratica, ad praecavendos abusus de quibus antea, quapropter fit locus et aliis provisionibus, addit enim canon: « nisi aliud ferant loci consuetudo aut dioecesana statuta ». Est ergo statutus ordo, adeo ut nullus fiat locus indeterminatis ecclesiis vel parochis.

Vis proinde consuetudinis in citato canone ea debet esse, quae praecise designet parochum cui ius est, idque exclusivum, defunctos de quibus agitur funerandi, ne ex hac rei incertitudine incommoda exoriantur, quibus removendis praescriptum Codicis intendit. At, cum ex antea relatis in memorata urbe cadavera defunctorum alienigenarum usque adhuc indiscriminatim funerarentur ab utroque parocho, iure infertur hanc consuetudinem nullam esse ad effectum citati canonis, immo nullam in casu extare consuetudinem, quia non determinatur praecise utri parocho ius competat alienigenas funerandi. Res itaque erat incerta, quod ante Codicem sustinebatur, in praesens, reformato iure, amplius non tenet.

Quod autem attinet ad vim ipsam consuetudinis, a parocho S. C... adductam, satis sit animadvertere: a) omittenda esse funera peracta ante Codicem promulgatum; b) adsertam praxim non fuisse pacificam, nec generalem, multa enim cadavera inhumationi dedit parochus S. L...; c) deficere omnia elementa constitutiva legitimae consuetudinis, res enim est tantummodo de actis contra legem unius parochi, non communitatis cuiuscumque. A fortiori nec potest invocari praescriptio.

RESOLUTIO. — In Congregatione plenaria huius S. Congregationis diei 4 iulii 1936, dubio proposito: An recursus parochi S. C... contra

decretum Curiae V... diei 8 novembris 1935 admittendus sit in casu; Emi Patres responderunt: Negative, seu recursum esse reiiciendum.

Facta autem de his relatione Ssmo Domino nostro Pio div. Prov. Pp. XI per subscriptum Secretarium huius Sacrae Congregationis in Audientia diei 10 iulii 1936, Sanctitas Sua relatam resolutionem approbare et confirmare dignata est.

I. Bruno, Secretarius.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

INSTRUCTIO

DE COORDINATIONE PIAE UNIONIS CLERI PRO MISSIONIBUS CUM OPERIBUS MIS-SIONALIBUS.

Ut universa cooperationis missionalis actio magis magisque perficiatur ac roboretur, Comitatibus seu Consiliis, de quibus in Motu proprio *Decessor Noster*, Pia Unio Cleri pro Missionibus, debita a Summo Pontifice Pio XI obtenta potestate, accedit.

Comitatus Nationales Pontificalium Operum Missionalium, necnon Summum Consilium (seu Comitatus supremus), Motu Proprio Decessor Noster instituta, ita perficiuntur:

A) De Comitatibus Nationalibus cooperationis missionalis

1. In diversis nationibus Comitatus Nationalis constabit Directoribus et Secretariis Nationalibus Piae Unionis Cleri et Pontificalium Operum pro Missionibus, quae sunt in natione, singulisque Consiliariis singulorum Operum et Unionis Cleri, a Consilio Nationali respectivo electis.

2. Comitatus Praeses, qui ab ipso Comitatu eligetur inter Directores Nationales Piae Unionis Cleri et Pontificalium Operum, tres annos in munere manebit iterumque eligi poterit.

3. Comitatus, Praeside convocante, semel saltem in anno conveniet et quoties Praeses opportunum iudicaverit. Idem suffragiorum maiori parte absoluta decernet.

4. Comitatus erit in unaquaque natione ea curare quae ad commune bonum pertinent Unionis Cleri et Operum Missionalium, intra nationis limites exsistentium; itemque difficultates, quae fortasse occurrerint, dirimere.

B) De Comitatu supremo cooperationis missionalis

- 5. Summum Consilium (seu Comitatus supremus) Pontificiis Missionalibus Operibus et Unioni Cleri regundis constabit Praeside Operum Pontificalium pro Missionibus et Consilii internationalis Unionis Cleri, Secretariis generalibus ipsorum Operum et Piae Unionis Cleri, unoque consiliario singulorum Operum et Piae Unionis Cleri a Consiliis electis.
- 6. Comitatui huiusmodi Praeses Pontificalium Operum Missionalium et Unionis Cleri praeest.
- 7. Comitatus huius erit omnia providere ut Unio Cleri et Opera Missionalia ordinatim fructuoseque propriam actionem explicare valeant, atque difficultates, si quae obortae fuerint, componere.
- 8. Quae in hoc Comitatu decernuntur, ad Emum Cardinalem S. C. de Propaganda Fide Praefectum recognoscenda atque confirmanda deferuntur.
- 9. Comitatus Supremus secundo quoque mense ordinarie convocabitur et extra ordinem quoties Praeses opportunum iudicaverit.

De commentario generali

10. Commentarium generale, quod, ad mentem Motu Proprio supra citati, commune est Pont. Operibus a Propagatione Fidei et a S. Petro Apostolo, erit et pro Secretariatu Internationali P. U. C. pro Missionibus.

Praesentem Instructionem in Audientia diei 9 martii an. 1937, Ssmus D. N. Pius, divina Providentia Papa XI, audita relatione infrascripti Secretarii S. Congregationis de Propaganda Fide, ratam habere et adprobare dignatus est.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodosien., Secretarius.

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Singulis ut infra datis decretis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Papa XI dignatus est sequentes providere Ecclesias, nimirum:

die 1 iulii 1937. — Cathedrali Ecclesiae Nagasakiensi praefecit R. P. Paulum Aijiro Yamaguchi e clero iaponensi.

— Titulari episcopali Ecclesiae Lamianae R. P. Ioannem Baptistam Wang e Congregatione Missionis, quem constituit Vicarium Apostolicum de Ankwo. die 12 augusti. — Metropolitanae Ecclesiae Bombayensi R. P. Thomam Roberts, S. I.

die 22 septembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Salonitanae R. P. Iacobum Leonem Ossola, ex O. M. Capp., quem constituit Vicarium Apostolicum de Hârar.

die 25 septembris. — Cathedrali Ecclesiae Quilonensi R. P. Hieronymum Fernandez, e clero saeculari indigeno.

die 9 novembris. — Cathedrali Ecclesiae de Yokohama in Japonia, noviter erectae, Exc. P. D. Ioannem Alexium Chambon, hactenus Archiepiscopum Tokiensem, servato titulo archiepiscopi ad personam.

die 2 decembris. — Metropolitanae Ecclesiae Tokiensi, R. D. Petrum Doi Tatsuo e clero iaponensi.

- Cathedrali Ecclesiae Calicutensi R. P. Leonem Proserpio, e S. I.
- Titulari episcopali Ecclesiae Daldianae, R. P. Carolum Weber, e Societate Verbi Divini, quem constituit Vicarium Apostolicum de Ichowfu.
- Titulari episcopali Ecclesiae Menelaitensi, R. P. Octavium Terrienne, e Societate Issoudunensi Missionariorum Ssmi Cordis Iesu, quem constituit Vicarium Apostolicum Insularum Gilbertinarum.
- Titulari episcopali Ecclesiae Furnitanae Maioris, R. P. Marcellum Grandin, e Congregatione Sancti Spiritus, quem constituit Vicarium Apostolicum de Oubangui-Chari.
- Titulari episcopali Ecclesiae Thoitanae R. P. Fridericum M. Blessing, ex Ordine Sanctae Crucis, quem constituit Vicarium Apostolicum de Bondo.
- Titulari episcopali Ecclesiae Bisicensi R. P. Franciscum Xaverium Tchao, S. I., quem constituit Vicarium Apostolicum de Sienhsien.

die 3 decembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Garellensi, Exc. P. D. Edoardum Tonna, hactenus archiepiscopum Smyrnensem.

die 13 decembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Pharitanae R. P. Ioannem B. Chabalier, e Societate Parisiensi pro Missionibus ad Exteras gentes, quem constituit Vicarium Apostolicum de Phnom-Penh.

III

NOMINATIONES

Sacrum Consilium Christiano Nomini propagando datis decretis, ut infra, ad suum beneplacitum renunciavit:

die 22 octobris. — R. P. Marcellianum a Guerche, O. M. Capp., Praefectum Apostolicum de Gibuti.

— R. P. Michaëlem Verhoeks, e Congregatione Missionis, Praefectum Apostolicum de Soerabaja.

die 12 novembris. — R. P. Adolphum a Vingen, O. M. Capp., Praefectum Apostolicum Insularum Mayottae, Nossibeae et Comorae.

- R. P. Hieronymum Haberstroh, e Societate Verbi Divini, Praefectum Apostolicum de Sining.

die 10 decembris. — R. P. Mathiam M. Bucholz, Missionarium Ssmi Cordis de Issoudun, Praefectum Apostolicum de Shihtsien.

die 17 decembris. — Ferdinandum Martin, e Societate: Missionariorum Africae, Praefectum Apostolicum de Fort Jameson.

IV

DESIGNATIO PRO APPELLATIONE

Ad normam Canonis 1594 § 3 Codicis I. C. Vicarius Apostolicus de Alaska designavit Tribunal Vicariatus Apostolici Yukonensis et Principis Ruperti pro causis secundae instantiae. Quam designationem Sanctissimus approbavit in Audientia diei 21 octobris a. 1937.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

T

ROMANA SEU WESTMONASTERIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI DOMINICI A MATRE DEI, SACER-DOTIS PROFESSI E CONGREGATIONE CRUCIS ET PASSIONIS D. N. I. C.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Postquam lugendum saeculi XVI schisma, nobilem Anglorum gentem e Matris Ecclesiae gremio divulsit, catholicum nomen diu pene obliteratum veluti delitescere in Anglia visum est: verum profusus olim martyrum sanguis novae pro Christo et Ecclesia messis certam spem dabat. Et sane post relaxatas sensim persecutionis leges, tandem, uno iam ante saeculo, miserentis Dei consilio, restituta catholicis libertas est eo ferme tempore quo nonnulli ex Anglicanis, doctrina ac moribus praestantissimi, nobili veritatis studio impulsi, ad veram suorum patrum fidem accedebant. Qui motus, dictus Oxoniensis ex celebri studiorum Universitate, ubi maxime viguit, plures ex iis ad Sanctae Matris Ecclesiae amplexum filios desideratissimos reddidit. Illustres prae ceteris sanctissimae memoriae viri Manning. Newman, Faber, germani in fide, fratres nobilissimorum martyrum Cardinalis Fisher et Thomae More, aliorumque Christi militum, qui, saeviente persecutione, catholicam fidem sanguine obsignaverant.

Dum haec parabantur plena spei tempora, miserentissimus Deus, qui infirma mundi eligit ut confundat fortia, novum adiumentum Angliae praebuit, humilem S. Pauli a Cruce filium, Dominicum a Matre Dei.

Votum tunc explere videbatur Deus S. Pauli a Cruce, Congregationis a Cruce et Passione D. N. I. C. conditoris, qui vehementi caritatis ardore Anglicae gentis reditum ad catholicam fidem percupiverat. Quem in finem ille Sanctus, ut scribit Leo XIII fel. rec. in suis litteris ad Anglos (14 aprilis 1895): « Non sine quodam caelesti afflatu ad thronum divinae gratiae supplicandum instabat, eoque enixius, quo minus favere optatis tempora videbantur ». Et sane S. Paulus a Cruce die 29 decembris a. 1720, S. Thomae, Episcopo Cantuariensi Martyri, sacra, peculiari impulsione, uti ipse fatetur, motus fuit ut Deum pro Angliae conversione exoraret, « maxime vero ut ... amor et ... adoratio Ssm̃i Sacramenti magis magisque dilataretur ». Quas preces per quinquagintaquinque annos ab eo fervidissime ingeminatas, Sanctus Conditor pretiosae hereditatis instar suae religiosae familiae perpetuandas reliquit; quin immo, superno lumine forte illustratus, suos filios stabilem sedem in Anglia cepturos persensit, quod feliciter, duce Ven. Dominico a Matre Dei, evenit.

Is prope Viterbium die 22 iunii a. D. 1792 ex Iosepho Barberi et Maria Antonia Pacelli, honestis piisque ruricolis, ortus est, atque post biduum sacris baptismalibus aquis Deo renatus.

Sub vigili matris amantissimae tutela ac industria, in christianis virtutibus et in tenerrima erga Beatam Virginem religione institutus fuit. Utroque parente mature orbatus, sub avunculi disciplina, qui patris vices erga eum gerebat, agrestibus laboribus operam impendit, quin tamen litterarum studia negligeret.

Viginti duos annos natus inter Sodales Congregationis Crucis et Passionis D. N. I. C. exceptus, non modo religiosae perfectioni assequendae animum alacri conatu intendit, sed et sacris disciplinis addiscendis eo

studio ac profectu incubuit, ut postea cum laude eas docuerit. Anno 1815 religiosa vota nuncupavit, tribusque annis post, sacerdotio auctus, pluribus magni momenti muniis adeo sancte functus est, ut dignus fuerit habitus, qui in Belgium mitteretur, ut primam sui Instituti domum ibierigeret, sequentique anno in Angliam, quo eum Divina Providentia. supernaturali inspiratione iampridem praemonitum destinaverat. Ad eum difficillimum campum, densis haeresum dumis late undique obsitum. Dominicus noster advenit, ut olim missi a Christo discipuli, nullo fere humano instructus praesidio, sed immetata in Deum fiducia fretus atque ea intus urgente caritate Christi, quae omnia suffert, omnia sperat, omnia vincit. Et sane vix dici potest quot ac quantas, primo praesertim sui apostolatus tempore, difficultates obvias habuerit Servus Dei: quot irrisiones, convicia, ludibria pertulerit. Verum nihil horum fidelissimus Pauli a Cruce filius verebatur, qui eo advenerat ut Christum crucifixum exemplo potius quam verbo praedicaret; atque illud profecto fuit praecipuum eius apostolatus robur, quod sanctitate vitae verbum veritatis mirifice confirmaverit. Summa proinde religiosae vitae in eo austeritas, impiger animarum zelus, mira patientia, temporalium bonorum omniumque commoditatum despectus, animi summa demissio, assiduae orationis studinm, effusissima in proximum caritas.

Hic virtutum fulgor Anglorum animos in eum convertit, quorum plures eius sermonum quidem ac scriptorum doctrinam, divinis signis confirmatam admirati, sed magis sanctissima vita allecti, ad Ecclesiae Catholicae sinum redierunt. Quos inter Ioannes Henricus Newman, dein S. R. E. Cardinalis, quem supra honoris causa memoravimus, nonnullique alii e primoribus Oxoniensis Universitatis Doctoribus, quo factum est, ut catholica fides magnum inde per eum in Anglia incrementum susceperit, meliorumque temporum aurora catholicis illuxerit. Nec illud praetereundum quod eius opera prima vice, post deplorandum schisma, sacrosanctum Eucharisticum Sacramentum, uti S. Paulus a Cruce in mentis excessu praeviderat, triumphali pompa honestatum fuerit.

Nondum octavus annus ab eius in Angliam adventu excesserat, quum Deo placuit fidelem suum servum ad coronam tot tantisque laboribus sibi comparatam advocare. Porro ministerii sui causa, cum religioso sodali iter agens, subitaneo cardiaco morbo correptus, diris cruciatibus patientissime toleratis et sacramentali confessione expiatus, die 27 augusti a. 1849, pluries ea verba ingeminans: Fiat voluntas tua, in alieno diversorio animam Deo reddidit. Ven. Dominici exuviae reverentiae signis, a Protestantibus quoque, honestatae sunt, eisque iusta funebria triumpho similia sunt visa.

Obitum vivacior erupit, non solum apud Catholicos sed et apud Protestantes, mirantibus omnibus tum virtutum splendorem, cum stupendos ab eo collectos animarum conversionum fructus. Quare in Urbe aliisque locis ordinaria auctoritate, etiam per rogatoriales litteras adornati sunt processus; anno autem 1911 die 14 iunii Introductionis Causae Commissio a Pio X sa. me. fuit obsignata. Apostolicae deinde inquisitiones habitae sunt Viterbii, Verulis atque Birmingamii, pro quarum iuridica vi die 2 martii a. 1932 ab hac S. Congregatione editum est decretum.

Hisce, aliisque omnibus de iure paratis, die 4 maii mensis a. 1935 antepraeparatoria Congregatio apud Rmum Cardinalem Raphaëlem Carolum Rossi, Causae Ponentem seu Relatorem: praeparatoria vero die 4 februarii a. 1936 habita fuit, Demum coram Ssmo D. N. Pio Papa XI Generalia Comitia coacta sunt, die 20 aprilis 1937 in quibus Rmus Cardinalis Relator dubium proposuit: An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia ac Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Dominici a Matre Dei, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur. Rmi Cardinales, Officiales Praelati, Patresque Consultores suum quisque suffragium edidere. Beatissimus vero Pater haec vota benigne quidem excepit, sed ingeminandas esse preces ad maius a Divino Spiritu lumen obtinendum hortatus est. Suam autem sententiam edere hac die 16 maii mensis, in solemnitate Pentecostes statuit. Quocirca Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti S. R. C. Praefecto ac Raphaële Carolo Rossi Causae Ponente seu Relatore, necnon R. P. Salvatore Natucci Fidei Promotore Generali meque infrascripto Secretario accitis, sacrosancta Eucharistica Hostia religiosissime litata, edixit: Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia. Temperantia ac Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Dominici a Matre Dei, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Hoc autem decretum publici iuris fieri et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum ex Arce Gandulphi, die sancto Pentecostes, 16 maii a. D. 1937.

C. Card. LAURENTI, Praefectus.

L. AS.

A. Carinci, Secretarius.

TI

PARISIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI ANNAE MARIAE JAVOUHEY,
FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM A S. IOSEPH DE CLUNY.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

S. Augustinus de Iusto sermonem habens: Hic vir, dicit, quamdiu est in hac vita utitur amico ad rependendam gratiam, utitur inimico ad patientiam, utitur quibus potest ad beneficentiam, utitur omnibus ad benevolentiam» (De vera relig., XLVI, 91). Anna Maria Javouhey graphice his verbis videtur describi. Ea enim, virili animo praedita, totam vitam suam ad Christi Domini imaginem conformans, inter gravissimas, quibus obnoxia fuit, difficultates atque ardua discrimina, immota permansit atque iustitiam prudenter, fortiter, temperanter servavit, quia, ut ait idem S. Doctor: Iustitia non est, « nisi sit prudens, fortis et temperans» (Ep., 167, 5).

Die 10 novembris mensis a. D. 1779 e Ioanne Balthasare Javouhev et Claudina Parizot, honestis ruricolis, in loco vulgo dicto « Jallange » Dioecesis Divionen. in Burgundia, quinta inter decem liberos, orta est Anna Maria sequentique die sacro baptismo regenerata. Piissimi hi coniuges, uti in sacris litteris de Tobia legitur, filiolam «ab infantia timere Deum docuerunt et abstinere ab omni peccato » (Tob., I, 10), haec autem suorum parentum curas egregie rependens, eos seu in agro colendo seu in re domestica curanda sedula adiuvabat. Divina caritate erga proximum acta, iam a prima adolescentia futuram vocationem indubiis signis portendebat, quae caritas mirandum in modum gallica seditione fervente eluxit. Ipsa enim, vix quindecim annos nata, sacerdotes extorres factos et ad necem impie quaesitos abscondit, sacra mysteria in abdito celebrantes circum vigilando tuetur, infirmos ad sancte moriendum parat. Nec satis: apostolico impulsa spiritu, pueris seu catechesim docendis seu ad Eucharistiam primitus recipiendam apte praeparandis, adultis in fide nutantibus, ne ab Ecclesiae sinu discederent, retinendis, summa prudentia et fortitudine, sibi non parcens. totam se impendit. Tantam virtutem religiosa vocatione Deus cumulavit.

Anna enim, dum ferventes ante domesticum altariolum preces effundebat, Beatae Virginis, uti fertur, apparitione recreata, se ad infirmorum et puerorum curam caelitus vocari intellexit, quibus operibus exercendis, suae conscientiae moderatore approbante, die 11 novembris mensis anno 1798 voto se obstrinxit ludumque aperuit. Quatuor eius germanae sorores, pietate et ipsae praestantes, illam in eo regendo adiuvabant. Attamen, Religiosum Institutum amplecti cupiens, a. 1800 Vesontionem se contulit, ut S. Ioannae Antidae Thouret se adiungeret, sed aliter disponente Deo, de eiusdem Sanctae consilio, a proposito deflexit; nec secus ei contigit, quum inter Trappistinas aggregari petiit. Quapropter, divina veluti manu ducta, prudentum virorum consilio innixa, novum Institutum molinendum animo volvere coepit.

Cabilloni a. 1805, Pii Papae VII, qui illic substiterat, benedictione roborata, primam ibi novi Instituti domum erexit, sacellumque ad honorem S. Ioseph B. M.V. Sponsi benedicendum curavit. A. 1806 civilis auctoritatis approbationem accepit, sequentique anno die 12 maii religiosis vestibus de Episcopi Augustodunensis manu est induta, regimenque Instituti assumpsit. A. 1812 Cluniacum domum principem transtulit, unde Instituto nomen S. Ioseph de Cluny inditum. Quod, Deo favente, mire propagatum vidit, suasque filias ut animas Christo lucrifacerent, ad dissitas etiam gentes misit Orientalis Indiae, insularum Oceani Pacifici, Africae, Americae. Infestam Senegal regionem, aliasque barbaras oras ipsa Dei Famula peragravit, ingentes ubique referens fructus.

Ast praecipua laus ei tribuenda ob stupenda facinora quae in Guyana gallica patravit. Oppidum ad oram fluminis « Mana » e nonnullis nigritarum centenis a servitute vindicandorum constituit, atque suprema quidem, sed materna auctoritate, recusata quacumque seu civilis seu militaris potestatis coercitione, moderatur. Hos qui, humanitatis omnis expertes, ab belluinam conditionem turpi servitute redacti fuerant, ipsa non flagris, nec ulla adhibita violentia coactos, sed solo Dei amore allectos non modo ad humanitatis sensus reducit, sed ad christianam pietatem colendam elevat. Mulierem inermem vidisses, lites dirimere, poenis cum oporteret multare, matrimonia conciliare, ad rationis, fidei et caritatis normam socialem vitam moderari, scholas constituere, lepris infectos seorsim colligere, eosque curare ceteraque peragere, quae ad rectum christianae societatis regimen requiruntur. Nec satis: plures servos suis impensis redemit, aliosque in servitute detentos omni studio levare contendit. Sed diaboli invidia odium pravorum hominum, qui

turpe lucrum ex servorum commercio amiserant, in eam concitavit. Quare factum est ut ei calumnias seu apud civilem seu apud ecclesiasticas potestates illi ita struerent, ut gravissimis ipsa subiecta fuerit poenis, quas, Deo confisa, diu patienterque sustinuit, quin contra detractores aut persequentes amarum verbum promeret. Eius innocentiam Apostolicus Nuntius parisiensis, aliique non pauci Episcopi insignesque viri recognoverunt.

Porro fortissima haec mulier, quae ad ardua quaeque pro Deo suscipienda generosum animum semper intendit, quae pro Christi regno dilatando tam magna facere et pati, Deo adiuvante, potuit, suarum splendore virtutum suisque bene gestis et Ecclesiae et patriae nobile decus extitit.

Laboribus doloribusque fracta, morientium sacramentis refecta, Parisiis, die 15 iulii mensis a. D. 1851, spiritum Deo pientissime reddidit.

Sanctitatis fama, qua dum viveret Venerabilis fruebatur, in dies crevit. Quare, vix licuit, ab anno 1897 ad 1900 cum Parisiis tum in Curia Portus Principis, Ordinaria auctoritate constructi sunt de hac re processus. Super scriptis a S. R. C. die 13 martii a. 1907 editum est decretum. Pius X s. m. die 13 februarii a. 1908 Commissionem Introductionis Causae sua manu obsignavit. Die 10 februarii sequentis anni S. C. edixit Constare de cultu numquam praestito. Apostolicae Inquisitiones in iisdem Curiis peractae sunt seu super virtutibus seu super fama sanctitatis, de qua favorabile decretum die 8 iulii a. 1914 fuit editum. Pro iuridica omnium processum vi S. R. C. die 23 iulii a. 1926 decrevit. Hisce praeiactis, antepraeparatoria Congregatio die 2 decembris a. 1930 coram Revmo Cardinali Ianuario Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopo Ostien. et Albanen., Causae Ponente seu Relatore, habita est, cui praeparatoria die 5 maii elapsi anni successit. Generalis denique coram Ssmo D. N. Pio Papa XI die 11 mensis huius coacta est. In qua idem Revmus Cardinalis Relator dubium proposuit disceptandum: An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine, earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur. Revmi Cardinales, Officiales Praelati, Patres Consultores sua edidere suffragia quae Beatissimus Pater attento animo excepit. Ut autem in re tanti momenti maius divinum lumen impetraret, praesentes est cohortatus ut preces ad hoc obtinendum una secum effunderent.

Suam autem sententiam hac die pandere statuit, sollemnitati Sacratissimi Corporis Christi sacra: ideoque ad Se accivit Revmos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praefectum et Ianuarium Granito Pignatelli di Belmonte nec non R. P. Salvatorem Natucci Fidei Promotorem Generalem, meque infrascriptum Secretarium, sanctaque Hostia religiose litata, edixit: Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Annae Mariae Javouhey in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri iussit. Datum ex Arce Gandulphi, die 27 maii a. D. 1937, in sollemnitate Corporis Christi.

C. Card. LAURENTI, Praefectus.

L. # S.

A. Carinci, Secretarius.

TIT

CALARITANA

CANONIZATIONIS B. SALVATORIS AB HORTA, LAICI PROFESSI ORDINIS FRATRUM MINORUM.

SUPER DUBIO

An et de quibus miraculis constet, post indultam eidem Beato ab Apostolica Sede venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur.

In oppido S. Columbae de Farnes, intra Gerundensis Dioecesis fines, a. D. 1520, decembri mense, die Dominico, in quodam humili hospitio, veluti divino praesagio, ex piissimis parentibus, B. Salvator ortus est. Horum sub disciplina ad omnem virtutem formatus, humanae quidem scientiae atque sapientiae expers, sed caelestis gratiae abunde compos, post exactam innocentem adolescentiam, Sancti Spiritus impulsu permotus, Fratrum Minorum Ordinem in S. Mariae Conventu extra Barcinonensis urbis moenia a. 1541 est amplexus. Seraphici Patris vestigia premens, in simplicitate et innocentia cordis Deo servire constituit.

Quoniam autem nil sic placet Deo sicut simplicitas et innocentia, has famuli sui virtutes Deus miraculorum dono munificentissime cumulavit, quo Salvator, licet humillimus laicus, animarum saluti mira efficacitate adlaboraret. Et sane: « Sic omnipotens Deus, ait Gregorius, contra elatas carnalium mentes potentiae suae miracula per despectos operatur, ut qui se superbe contra praecepta Veritatis elevant, eorum

cervicem Veritas per humiles premat » (Dial. 1. 3, c. 12). Porro per ea, quae divina virtute Beatus miracula patravit, adeo multas Christo animas lucrifaciebat, ut insignibus apostolicis viris merito sit aequiparandus.

Pluribus in sedibus, Superiorum iussu, frater Salvator moratus est, sed diutius in coenobio non longe ab oppido Horta sito, in Derthusen. Dioecesi, unde cognomen ei additum. Calari demum, supremum diem sanctissime obiit in pervigilio festi S. Ioseph, B. M. V. Sponsi, a. D. 1567.

Sanctitatis famam, qua vivens humilis Frater est gavisus, publicus cultus non solum Calari, sed et per plures alias regiones subsequutus est. Cui Apostolica Sedes non solum non est adversata, sed multifariam illum approbavit. Sixtus enim V a. 1586 informationem de Servi Dei vita et miraculis sibi oblatam, per Apostolicum Breve ratam habuit. S. R. C. concessit quod Beatus « Salvator ab Horta cum hoc titulo et miraculis imprimatur, etc. ». Plures Romani Pontifices amplissimas indulgentias christifidelibus, sacella in eius honorem erecta visitantibus, concessere. Seu Ordinaria seu Apostolica auctoritate plures processus fuere constructi pro quorum iuridica vi Rotae Auditores a. 1633 sententiam edidere, quin imo iidem de virtutibus constare responderunt, sed decretum a Sacra Congregatione non fuit hac super re editum.

Cultum tam ample propagatum Clemens XI die 29 ianuarii a. 1711 ratum habuit et confirmavit. Resumpta a. 1882 Causa canonizationis, et de virtutibus die 13 iulii a. 1927 edito decreto, de miraculis coepit pertractari. Cum autem de prioribus duobus, quae Sacrae huic Congregationi exhibita fuere, non satis constare visum fuisset, novi processus in Calaritana archiepiscopali Curia super mira sanatione tum Marii Piras, cum Aurorae Secchi sunt constructi, pro quorum iuridica vi haec S. Congregatio die 31 iulii a. 1935 decrevit.

Marius Piras, puer fere decennis, lethali tuberculari meningitide basilari, septembri mense a. 1931, affectus fuit. Unanimis est medicorum consensus in diagnosi statuenda et infausta prognosi. Dum morbus adeo saeviebat, ut, medici iudicio, hora 8 pomeridiana diei 24 eiusdem mensis, mors immineret, invocato a parentibus amicisque B. Salvatore, atque inuncto eius corpore oleo lampadis, quae ad Beati altare ardebat, puer somno corripitur, summoque insequentis diei mane perfecte sanatus a medico declaratur. Quae sanatio a peritis ab hac Sacra Congregatione deputatis miraculo tribuenda edicitur.

Aurora Secchi, aprili mense vertente a. 1933 mortali scarlattina cum meningeis et polyarthriticis implicationibus fuit correpta. Morbus invaluit, puellamque die 3 maii ad extremum mortis limen adduxit. Hora post meridiem octava circiter eius parentes, accensa coram Beati imagine cerea candela, puellaque oleo lampadis Beati linita, ferventissimas effudere preces. Post paucas horas Aurora perfecte ab omnibus morbi symptomatibus libera facta est. Miraculum conclamant et medicus a curatione peritique a Sacra hac Congregatione acciti.

De ambabus his sanationibus in antepraeparatoria Congregatione coram Rmo Cardinali Alexandro Verde, Causae Ponente seu Relatore, primitus die 18 februarii mensis elapso anno actum est; secundo in praeparatoria die 9 martii huius anni; demum die 15 mensis huius in Generali, coram Ssmo D. N. Pio Papa XI. In qua idem Rmus Cardinalis Relator dubium proposuit disceptandum: An et de quibus miraculis constet, post indultam ab Apostolica Sede eidem Beato venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur. Rmi Cardinales, Officiales Praelati, Patresque Consultores quid sentirent Sanctitati Suae aperuerunt. Beatissimus Pater adstantes ut Deum, Patrem luminum, orarent est hortatus, Suam autem sententiam hac die 27 iunii mensis Dominica VI post Pentecosten, Romanis Protomartyribus sacra, edere constituit. Eapropter Rmos Cardinales Camillum Laurenti S. R. C. Praefectum atque Alexandrum Verde Causae Ponentem, nec non R. P. Salvatorem Natucci, Fidei Promotorem Generalem, meque infrascriptum Secretarium ad Se, in Apostolico Palatio ad Castri Gandulphi commorantem, accivit, sacroque Eucharistico sacrificio pientissime litato, edixit: Constare de duobus miraculis a Deo per Beati Salvatoris ab Horta intercessionem patratis, nempe: de instantanea perfectaque sanatione tum Marii Piras a meningitide basilari tuberculari, cum Aurorae Secchi a maligna scarlattina cum gravissimis meningeis et polyarthriticis implicationibus.

Hoc autem decretum promulgari et in acta S. R. C. referri mandavit.

Datum ex Arce Gandulphi, die 27 iunii a. D. 1937.

C. Card. LAURENTI, Praefectus.

L. BS.

A. Carinci, Secretarius.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Die 3 novembris 1937, in pervigilio Sancti Caroli Borromaei, Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, adstantibus Emis PP. DD. Cardinalibus Granito Pignatelli di Belmonte, Sbarretti, Gasparri, Marchetti Selvaggiani, Dolci, Laurenti, Verde, Lauri, Pacelli, MacRory, Rossi, Serafini, Fumasoni Biondi, Tedeschini, Salotti, Tappouni, Sibilia, Marmaggi, Maglione, Cremonesi, Caccia Dominioni, Canali, Jorio, La Puma, Cattani, Massimi, Mariani, Boetto, Mercati, Tisserant et plurimis Episcopis ac Praelatis, novas aedes Pontificii Athenaei Lateranensis praesens benedicendo lustravit.

SACRA CONGREGAZIONE CONCISTORIALE

COMUNICATO

Si vanno pubblicando commenti intorno alle Norme per l'Amministrazione delle Mense vescovili in Italia, emanate dalla S. Congregazione Concistoriale.

Si stima opportuno avvertire che essi non sono autorizzati e pertanto non hanno in ogni caso valore di sicura interpretazione.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 9 novembre 1937, l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente o Relatore della causa del Servo di Dio Giovanni Battista da S. Michele Arcangelo, fratello di S. Paolo della Croce e suo confratello nella Congregazione dei Passionisti, si è adunata la S. Congregazione dei Riti, nella quale i Revmi Prelati Officiali ed i Consultori teologi in seduta antepreparatoria hanno discusso sulla eroicità delle virtù del sopradetto Servo di Dio.

Martedì, 16 novembre 1937, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è adunata la S. Congregazione dei Riti *ordinaria*, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali hanno discusso sugli scritti dei seguenti Servi di Dio:

 Pio Brunone Lanteri, sacerdote e fondatore della Congregazione degli Oblati di Maria Vergine.

- 2. Luigi Balbiano, sacerdote, parroco di Avigliano.
- 3. Marco Antonio Durando, sacerdote della Congregazione della Missione, fondatore delle Suore di Gesù Nazareno.
- 4. Francesco di Gesù, sacerdote professo dell'Ordine dei Carmelitani Scalzi.
 - 5. Firmino della Natività, sacerdote professo del medesimo Ordine.
 - 6. Gerolamo Le Royer de la Dauversière.
 - · 7. Matteo Talbot.
- 8. Giovanna Chanay, fondatrice della Congregazione delle Suore di S. Giuseppe.
- 9. Giovanna Francesca Michelotti, fondatrice delle Piccole Suore del S. Cuore di Gesù per gli infermi poveri.
- Francesca Siedliska, fondatrice dell'Istituto delle Suore della S. Famiglia di Nazaret.
- 11. Teresa Maria della Croce, fondatrice dell'Istituto delle Suore del Terz'Ordine di S. Teresa di Gesù.
 - 12. Maria de la Ferre, fondatrice delle Suore dell'Ospedale de la Fleche.
- 13. Mercede di Gesù Molina, fondatrice dell'Istituto delle Suore della B. Marianna di Gesù.
 - 14. Maria Caterina Kasper.
- 15. Maria Domenica Brun Barbantini, fondatrice dell'Istituto delle Suore per l'assistenza agli infermi.

Martedì, 23 novembre 1937, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata all'augusta presenza del Santo Padre, la S. Congregazione dei Riti generale, con l'intervento degli Emi e Revmi Signori Cardinali, dei Revmi Prelati Officiali e dei Revmi Consultori teologi per dare il voto sulla eroicità delle virtù del Venerabile Carlo Giacinto di Santa Maria, sacerdote professo dell'Ordine degli Eremitani Scalzi di S. Agostino.

Martedì, 7 dicembre 1937, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Gennaro Granito Pignatelli di Belmonte, Ponente della causa di Beatificazione della Venerabile Serva di Dio Emilia di Vialar, fondatrice dell'Istituto delle Suore di S. Giuseppe dell'Apparizione, si è adunata la Congregazione ante-preparatoria dei Sacri Riti, nella quale i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi Consultori teologi componenti la S. Congregazione hanno discusso sui miracoli che si asseriscono da Dio operati ad intercessione della suddetta Venerabile Serva di Dio.

Martedì, 14 dicembre 1937, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata la S. Congregazione dei Riti in seduta ordinaria particolare, per discutere sulla validità dei processi sopra i miracoli che si asseriscono da Dio operati ad intercessione delle Beate:

- B. Elisabetta Bichier des Ages, fondatrice della Congregazione delle Figlie della Croce, dette Suore di S. Andrea. Processo istruito nella Curia vescovile di Parma.
- 2. B. Gemma Galgani, vergine lucchese. Processo istruito nella Curia vescovile di Cosenza.
- 3. Ven. Serva di Dio Filippina Duchesne, della Compagnia delle Suore del Sacro Cuore. Processi istruiti nella Curia arcivescovile di Torino, ed in quella vescovile di Ponce.

Martedì, 21 dicembre 1937, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Alessandro Verde, Ponente o Relatore della causa di Beatificazione e Canonizzazione del Ven. Servo di Dio Giustino De Jacobis, Vescovo titolare di Nilopoli e primo Vicario Apostolico dell'Abissinia, della Congregazione della Missione di S. Vincenzo de' Paoli, si è tenuta la Congregazione antepreparatoria dei Sacri Riti, nella quale i Revmi Prelati officiali ed i Revmi Consultori teologi hanno discusso su due miracoli, che si asseriscono da Dio operati ad intercessione del suddetto Venerabile Servo di Dio.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, in data 16 dicembre 1937, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è benignamente degnato di assegnare:

All'Emo Signor Cardinale Adeodato Giovanni Piazza, le Sacre Congregazioni della Disciplina dei Sacramenti, dei Religiosi e dei Riti; all'Emo Signor Cardinale Ermenegildo Pellegrinetti, le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, della Disciplina dei Sacramenti e degli Affari Ecclesiastici Straordinari; all'Emo Signor Cardinale Arturo Hinsley le Sacre Congregazioni per la Chiesa Orientale, de Propaganda Fide e della Reverenda Fabbrica di S. Pietro; all'Emo Signor Cardinale Giuseppe Pizzardo, le Sacre Congregazioni del Sant'Offizio, Concistoriale e degli Affari Ecclesiastici Straordinari; all'Emo Signor Cardinale Pietro Gerlier, le Sacre Congregazioni Concistoriale, del Concilio e de Propaganda Fide.

Parimenti con Biglietto della Segreteria di Stato, in data 16 dicembre 1937, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare S. E. Revma Monsig. Giovanni Battista Montini, Sostituto della Segreteria di Stato e Segretario della Cifra.

Con Brevi apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

- 25 settembre 1937. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi,

 Protettore dell'Istituto delle Suore del Preziosissimo Sangue di Cincinnati.
- 3 novembre » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma,
 Protettore dell'Istituto delle Suore di Nostra
 Signora della Carità del Buon Pastore di Angers.
- 8 » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, Protettore dell'Istituto delle Suore Marcelline di Milano.
- » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, Protettore dell'Istituto delle Suore Orsoline di S. Carlo (Milano).
- 11 » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Boetto, Protettore delle Figlie dei Ssmi Cuori di Gesù e Maria (Istituto Ravasco) di Genova.
- 3) » L'Illmo e Revmo Mons. Vigilio Dalpiaz, Canonista della Penitenzieria Apostolica.
- 3 » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, Protettore dell'Istituto delle Suore del Divin Salvatore (Roma).
- » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Boetto, Protettore dell'Istituto delle Suore Orsoline di Gesù di Chavagnes-en-Paillers (Vendée, diocesi di Luçon).
- 26 » S. E. Revma Monsig. Efrem Forni, Arcivescovo tit. di Darni, Nunzio Apostolico nella Repubblica dell'Equatore.
- 30 » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma,

 Protettore delle Suore Francescane Alcantarine
 (Roma).
- » » L'Eño e Revño Signor Cardinale Pietro Boetto, Protettore della Società delle Figlie del Cuore di Maria (Parigi).
- 16 dicembre » S. E. Revma Monsig. Domenico Tardini, Segretario della Sacra Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordinari.

Assistenti al Soglio Pontificio:

- 30 settembre 1937. S. E. Revma Monsig. Raffaele Gioacchino d'Assunçao, Vescovo di Santiago di Capo Verde.
- 17 ottobre » S. E. Revma Monsig. Giorgio Gauthier, Arcivescovo tit. di Tarona, Coadiutore di Montréal.
- 4 novembre » S. E. Revma Monsig. Alfonso Camillo De Romanis, Vescovo tit. di Porfireone, Vicario Generale di Sua Santità nella Città del Vaticano.
- 3 » S. E. Rev\(\text{ma}\) Monsig. Giuseppe Maria Leo, Arcivescovo di Trani, Barletta e Nazareth e Amministratore Perpetuo di Bisceglie.
- 25 » S. E. Revma Monsig. Edoardo Francesco Hoban, Vescovo di Rockford.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

- 14 dicembre 1935. Monsig. Pasquale Antonelli, della diocesi di Conversano.
- 7 » 1936. Monsig. Giuseppe Braud, della diocesi di Poitiers.
- 22 giugno 1937. Monsig. Giovanni Mörzinger, della diocesi di Sant'Ippolito.
- 20 luglio » Monsig. Giovanni Vidas, della diocesi di Segna.
- 20 ottobre » Monsig. Cesare Manzoni, della diocesi di Lodi.
- » » Monsig. Vincenzo Maratea, della diocesi di Campagna.
- 6 novembre » Monsig. Romolo Morrazzani, della diocesi di Ajaccio.
- » » Monsig. Melchiorre Cavezzali, dell'archidiocesi di Milano.
- 7 dicembre » Monsig. Alberto Antonio Siener, della diocesi di Nashville.

Prelati Domestici di Sua Santità:

- 29 luglio 1936. Monsig. Giulio Krieg, della diocesi di Ratisbona.
- » » Monsig, Giovanni Battista Wührl, della medesima diocesi.
- 30 settembre » Monsig. Massimiliano Beyer, della diocesi di Berlino.
- 2 novembre » Monsig. Pietro Werhun, dell'archidiocesi di Leopoli dei Ruteni.
- 23 » Monsig. Edoardo M. Brennan, dell'archidiocesi di Toronto.
- » Monsig. Giovanni Giuseppe McGrand, della medesima archidiocesi.
- 7 dicembre » Monsig. Alfredo Chaperon, della diocesi di Poitiers.
- 29 gennaio 1937. Monsig. Giacomo Knauber, della diocesi di Spira.
- » Monsig. Arturo Allgeier, dell'archidiocesi di Friburgo in Brisgovia.
- 19 febbraio » Monsig. Enrico von Meurers, della diocesi di Treviri.
- 12 aprile » Monsig. Venceslao Pohl, della diocesi di Litomerice.

_				
22	giugno	1937.	Monsig.	Giuseppe Wagner, della diocesi di Sant'Ippolito.
7	agosto	>>	Monsig.	Giuseppe Gorbach, dell'Amministrazione Aposto- lica di Innsbruck.
6	settembre))	Monsig.	Antonio Tani, della diocesi di Arezzo.
7))	30		Amedeo Cantagalli, dell'archidiocesi di Bologna.
13	30	30	_	Giacomo Raggio, della diocesi di Chiavari.
30	30	30	_	Luigi Marinetti, della medesima diocesi.
39	20	20		Luigi Piselli, della medesima diocesi.
18	39	30	_	Fridolino Meyer, della diocesi di Basilea e Lugano.
23	>>))	Monsig.	Stefano J. Krasula, dell'archidiocesi di Nuova York.
))	30))	Monsig.	Giuseppe P. Donahue, della medesima archidiocesi.
)))	n)))	Monsig.	Guglielmo J. Stewart, della medesima archidiocesi.
)0)))	20	Monsig.	Giovanni J. McCabe, della medesima archidiocesi.
))))	30	Monsig.	Guglielmo E. Cashin, della medesima archidiocesi.
30))	»	Monsig.	Alessandro Lenthaparampil, dell'archidiocesi di Verapoly.
))))	30	Monsig.	Salvatore Martinez Silva, della diocesi di Zamora (Messico).
2 .	ottobre	30	Monsig.	Giovanni Moran, della diocesi di Wilcannia- Forbes.
14	30	39	Monsig.	Giovanni Roach, della diocesi di Ogdensburg.
20	30))		Emmanuele Cebolas Folgado, dell'archidiocesi di Evora.
17))))))	Monsig.	Luigi Ottavio Caron, della diocesi di Gaspé.
26))			Alessandro Kovács, della diocesi di Vacia.
))	D		-	Eugenio Miszkolczy, della medesima diocesi.
	novembre			Ludovico Horváth, della diocesi di Veszprimia.
10)0		-	Giovanni Battista Parodi, della diocesi di Sa-
*				vona e Noli.
12))))	Monsig.	Mario De Miranda Villas Boas, della diocesi di Aracajù.
14	30)))	Monsig.	Giulio Royer, della diocesi di Châlons-sur-Marne.
))	30			Giorgio Petit, della medesima diocesi.
00	30		_	Ulisse Courjan, della medesima diocesi.
7	20			Emilio Samson, della diocesi di Meaux.
0	» :		-	Gaetano Pellegrini, dell'archidiocesi di Milano.
6	dicembre			Biagio Caravani, dell'archidiocesi di Zara.

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Gran Croce dell'Ordine Piano:

- 29 ottobre 1937. A S. E. il sig. dott. don Luigi Eguiguren, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Chile presso la Santa Sede.
- 6 novembre » A S. E. il sig. Camillo Chautemps, Presidente del Consiglio dei Ministri di Francia.
- » A S. E. il sig. Yvon Delbos, Ministro degli Esteri della Repubblica Francese.
- 3 » A S. E. il sig. Conte Galeazzo Ciano di Cortellazzo, Ministro degli Affari Esteri del Regno d'Italia.
- 1 dicembre » A S. E. il sig. Maresciallo Italo Balbo, Governatore Generale della Libia.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

21 novembre 1937. Al sig. Conte Giovanni Treccani, Senatore del Regno d'Italia.

La Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

- 21 ottobre 1937. Al sig. comm. Gastone Saint Paul de Sinçay, della diocesi di Liegi.
- 12 novembre » Al N. H. comm. dott. Mario Tosi (Italia).

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

7 novembre 1937. Al sig. Leone Lagrange (Francia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

- 30 gennaio 1937. Al sig. Guglielmo Stamer, dell'archidiocesi di Friburgo in Brisgovia.
- 24 giugno » Al sig. dott. Antonio Widmann, dell'archidiocesi di Vienna.
- » Al sig. dott. Edoardo J. Gray, dell'archidiocesi di Vancouver.
- » » Al sig. avv. Giacomo Mosé Coady, della medesima archidiocesi.
- 18 agosto » Al sig. Guglielmo Enrico Ayers, dell'archidiocesi di Montréal.

33

30

18	agosto	1937.	Al	sig.	Ernesto	Francesco	Ayers,	della	medesima	archi-
					dioc	esi.				
25 s	settembre))	Al	sig.	avv. Ar	turo Ferná	ndez y	Gonzál	ez, dell'ar	chidio-

cesi di S. Cristoforo dell'Avana.

Al sig. prof. Giuseppe Pietro Anzino, dell'Abbazia « Nul-28 lius » della Ssma Trinità di Cava dei Tirreni.

Al sig. Giuseppe Englert, della diocesi di Coira. 16 ottobre

Al sig. Alberto Isnard, dell'archidiocesi di Parigi.

25 Al sig. avv. Angelo D'Alessandri (Roma).

Al sig. Raimondo Luigi Delori, dell'archidioc, di Malines. novembre

19 Al sig. Giovanni T. Gill, della diocesi di Sant'Agostino.

Al sig. avv. Giovanni Battista Becchi, della diocesi di Sa-20 30 30 vona e Noli.

Al sig. ing. Giovanni Sugliani, della medesima diocesi. 20 3)

Al sig. dott. Giuseppe Salan, della medesima diocesi. 10 3)

Al sig. Luigi Hermany Filho, dell'archidiocesi di S. Se-27 10 bastiano di Rio de Janeiro.

Al sig. Alfredo Ferreira Chaves, della medesima archidiocesi.

Al sig. Eugenio Stappers, dell'archidiocesi di Malines. dicembre

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

26 1936. Al sig. Guglielmo Peters, dell'archidiocesi di Paderborna.

18 maggio 1937. Al sig. Gustavo Rogez-Salembier, della diocesi di Lilla.

Al sig. Pietro Verspieren, della medesima diocesi.

Al sig. Stefano De Clebsattel, della medesima diocesi.

Al sig. Carlo Masson, della medesima diocesi.

Al sig. Fernando Leclercq, della medesima diocesi. 30 n 30

Al sig. Leone Viellefon, della medesima diocesi. n Al sig. Luigi Cassette, della medesima diocesi.

Al sig. Giuliano Lebas, della medesima diocesi. 33 39

Al sig. dott. Giuseppe Schneyer, dell'archidiocesi di Saluglio 17 lisburgo.

Al sig. dott. Giuseppe Sandhofer, della medesima archidiocesi.

Al sig. ing. Pietro Motte, della diocesi di Lilla. 29 settembre

Al sig. prof. dott. Enrico Billet, della medesima diocesi. 16 ottobre

Al sig. dott. Giuseppe Danel, della medesima diocesi. 20

Al sig. dott. Camillo Douvrin, della medesima diocesi.

Al sig. Edoardo Lomas, della diocesi di Shrewsbury 19

Al sig. Arturo Couture, dell'archidiocesi di Montréal. Al sig. Giuseppe Ransdell, della diocesi di Alexandria » novembre))

nella Luisiana.

- 25 novembre 1937. Al sig. ing. Loris Pagano, del Vicariato Apostolico dell'Egitto.
- 30 » Al sig. Enrico Secondini, dell'Amministrazione Apostolica di Loreto.
- » » Al sig. maestro Quirino Lazzarini, della medesima Amministrazione Apostolica.
- 4 dicembre » Al sig. prof. Bernardo Kunishiro Nagae, dell'archidiocesi di Tokyo.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

2 dicembre 1937. Al sig. Colonnello Stefano Cagna (Italia).

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

- 20 novembre 1937. Al sig. Capitano comm. Giuseppe Aonzo, Podestà di Savona.
- 2 dicembre » Al sig. Capitano di Vascello Carlo Savio (Italia).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe militare:

2 dicembre 1937. Al sig. Tenente Angelo Sterzi (Italia).

La Gran Croce dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

- 7 novembre 1937. A S. E. il sig. Fernando Capsal, Ministro del Commercio di Francia.
- » A S. E. il sig. Giorgio Bonnet, Ministro delle Finanze di Francia.
- » A S. E. il sig. Giovanni Zay, Ministro dell'Istruzione di Francia.
- » A S. E. il sig. Francesco De Tessan, Sottosegretario alla Presidenza del Consiglio di Francia.
- » » A S. E. il sig. Paolo Labbé (Francia)

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

- 15 novembre 1937. Al sig. Basilio Anastassiu, Consigliere della Legazione di Romania presso la Santa Sede.
- 2 dicembre » Al sig. Colonnello Guido Del Lupo (Italia).

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

- 27 settembre 1937. Al sig. Luigi Vergara, della diocesi di Aversa.
- 28 » Al sig. dott. Francesco Saverio Pecci, dell'Abbazia « Nullius » della Ss

 na Trinità di Cava dei Tirreni.
- 15 ottobre » Al sig. Silvio Cerruti, della diocesi di Biella.

15	ottobre	1937.	Al	sig.	Riccardo	Siletti,	della	medesima	diocesi.
----	---------	-------	----	------	----------	----------	-------	----------	----------

>>))))	Al sig.	Gastone	Bigelli,	della	diocesi	suburbicaria	di	Sa-
				bina	e Poggie	Mirt	teto.			

- 7 novembre » Al sig. avv. Camillo Fumagalli, della diocesi di Bergamo.
- » Al sig. Vittorio Carrara, della medesima diocesi.
- 17 » Al sig. Giuseppe Calcaterra, della diocesi di Como.
- 20 » Al sig. Emanuele Protani, della diocesi di Savona e Noli.
 29 » Al sig. geom. Giuseppe Corallini, dell'Amministrazione
- Apostolica di Loreto.
- » Al sig. dott. ing. Amerigo Staffolani, della medesima Amministrazione Apostolica.
- 2 dicembre » Al sig. Conte Giorgio Foscari, Capitano di Fregata (Italia).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

- 17 agosto 1936. Al sig. Carlo Hensen, della diocesi di Aquisgrana.
- 20 febbraio 1937. Al sig. dott. ing. Giuseppe Zanchi, della diocesi di Città di Castello.
- 3 giugno » Al sig. not. Roberto Schmidt, dell'archidiocesi di Vienna.
- 21 » Al sig. Matteo Clancy, dell'archidiocesi di Vancouver.
- » Al sig. Edoardo Leone Kilty, della medesima archidio-
- » » Al sig. dott. Enrico Masatora Nomura, della medesima archidiocesi.
- 27 settembre » Al sig. Michele Calbucci (Roma).
- 28 » Al sig. dott. Giovanni Floridi, della diocesi di Alatri.
- 19 ottobre » Al sig. Mario Cavaceppi (Roma).
- » Al sig. rag. Ugo Zucchini, dell'archidiocesi di Bologna.
- 29 » Al sig. Santiago Keating, dell'archidiocesi di La Plata.
- » novembre » Al sig. Filippo Morelli, dell'Amministrazione Apostolica di Loreto.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

- 12 novembre 1936. Monsig. Giuseppe Coelo di Figueiredo Rocha, della diocesi di Crato.
- » Monsig. Orazio Teixeira, della medesima diocesi.
- 30 dicembre » Monsig. Giovanni de Souza Marinho, della diocesi di Aracajù.

18	febbraio	1937.	Monsig.	Leovigildo Franca, dell'archidiocesi di San Seba-
				stiano di Rio de Janeiro.
))))))	_	Enrico Magalhaes, della medesima archidiocesi.
1	aprile))	_	Roberto Buch, della diocesi di Fulda.
)0)))	30	-	Giovanni Delmhorst, della medesima diocesi.
))))))	3)	_	Giuseppe Freusberg, della medesima diocesi.
8))))))	7	Federico Degen, della diocesi di Osnabruk.
15	»	39	Monsig.	Luigi Eckert, dell'archidiocesi di Friburgo in Bri- sgovia.
29	30	30	Monsig.	Bernardo Wintermann, della diocesi di Osnabruk.
3	giugno	20	Monsig.	Enrico Lienkamp, della diocesi di Münster.
))	30)))	Monsig.	Francesco Panning, della medesima diocesi.
))	30	30	Monsig.	Giuseppe Reinke, della medesima diocesi.
1	luglio))	Monsig.	Giuseppe Eick, della diocesi di Osnabruk.
7	30))	Monsig.	Carlo Reban, della diocesi di Budějovice.
10	agosto))	Monsig.	Leone Acomanni, dell'archidiocesi di Firenze.
))))))) -	Monsig.	Giuseppe Brunetti, della medesima archidiocesi.
))))	30	Monsig.	Ildebrando Cuccuini, della medesima archidiocesi.
))	30))	Monsig.	Angelo Giorgi, della medesima archidiocesi.
19))))	_	Paolo Bottinelli, dell'archidiocesi di Parigi.
)))))))	-	Felice Magaldi, dell'archidiocesi di San Seba-
	,			stiano di Rio de Janeiro.
))	»	>>	Monsig.	Aristide Silveira Leite, della medesima archidiocesi.
9	settembre	30	Monsig	Vittorio Felkl, della diocesi di Vesprimia.
))))))	_	Lodovico Sárkôzy, della medesima diocesi.
))))	»	_	Giuseppe Torma, della medesima diocesi.
23))))	_	Guglielmo McCann, dell'archidiocesi di Nuova
20	. "	"		York.
)))))	30	-	Giuseppe McCarthy, della medesima archidiocesi.
)))	30	30	-	Giovanni O'Brien, della medesima archidiocesi. *
))	39	30		Michele Reilly, della medesima archidiocesi.
30	30))	-	Giovanni Stanley, della medesima archidiocesi.
14	ottobre))		Federico Pilutti, dell'archidiocesi di Udine.
))))))))		Nicola J. Wegner, della diocesi di Omaha.
28	»	30	Monsig.	Michele Eipel, della diocesi di Vacia.
)))	30))	-	Claudio Sechi, della diocesi di Ogdensburg.
11	novembre	30	-	Carlo Fedele Savio, della diocesi di Saluzzo.
12	30	3)	Monsig.	Enrico Jacquemin, della diocesi di Châlons-sur- Marne.
79	30	30	Monsig.	Enrico Toublan, della medesima diocesi.
18	30	10	-	Francesco Baka, della diocesi di Brno.

- 18 novembre 1937. Monsig. Mattia Chladek, della medesima diocesi.
- » » Monsig. Patrizio McGonagle, dell'archidiocesi di Glasgow.
- » » Monsig. Emilio Prochazka, della diocesi di Brno.
- » Monsig. Edoardo A. Freking, dell'archidiocesi di Cincinnati.
- » » Monsig. Rossi Angelo, della diocesi di Arezzo.
- 2 dicembre » Monsig. Giovanni Pendola, della diocesi di Chiavari.
- 14 » Monsig. Edoardo Prettner Cippico, della diocesi di Trieste.
- » » Monsig. Felice Pirozzi, della diocesi di Nola.
- » » Monsig. Giacomo Violardo, della diocesi di Alba.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di'S. S.:

- 4 marzo 1937. Monsig. Francesco Kaaf, della diocesi di Aquisgrana.
- » Monsig. Paolo Aussem, della medesima diocesi.
- 27 maggio » Monsig. Antonio Paes Cintra, dell'archidiocesi di San Sebastiano di Rio de Janeiro.
- 5 agosto » Monsig. Giuseppe Villa, della diocesi di Savona.
- 14 ottobre » Monsig. Giovanni Kunsic, dell'archidiocesi di Gorizia.
- 7 novembre » Monsig. Matousek Fabiano, della diocesi di Brno.
- 11 » Monsig. Golfari Luigi, dell'archidiocesi di Ravenna.

Cameriere d'onore Soprannumerario di Spada e Cappa di S. S.:

12 maggio 1935. Il sig. Pietro Caudron, dell'archidiocesi di Cambrai.

NECROLOGIO

- 19 maggio 1937. Monsig. Emanuele Antonio de Paiva, Vescovo di Garanhuns.
- 26 giugno » Monsig. Adolfo Alessandro Nouel, Arcivescovo tit. di Sergiopoli.
- 10 ottobre » Monsig. Uberto Francesco Schraven, Vescovo tit. di Amicle.
- 3 monsig. Giuseppe Marcondez Homen de Mello, Vescovo di San Carlo del Pinhal.
- 7 dicembre » Monsig. Antonio Bauer, Arcivescovo di Zagabria.
- 18 » Monsig. Pietro Kojunian, Arcivescovo tit. di Calcedonia per gli armeni.
- 15 » Monsig. Francesco S. Reyes, Vescovo di Nuova Cáceres.

MONITUM Omnes - qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis ,, Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1937 nomina excidunt et denuo subootandi voluntas est - ut quam primum subscribant rogantur, ne lisdem ullam missio pro anno 1938 fasciculorum, volumen XXX complecientium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedults externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socil iterum rogantur.

Pro Italia L. 30 - Extra Italiam L. it. 50 -

Cente Corrente pestale N. 1-16722 Intestato: Libreria Vaticana - Città del Vaticane

这一个人的 经现代 化二甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基甲基	Roma	Italia	Estero
OFFICIUM MAIORIS HEBDOMADAE et Octavae Paschae a Deminica in			
Paimis usque ad Sabbatum in Albis, cum cantu. Iuxta ordinem Breviarii, Missalis et Pontificalis romani. Editio typica Vaticana, in-80, nitidis characteribus nigris impressa, initiis paginarum affabre de- scriptis ornata, pp. viii-640-30.		х () х	
Charta subtili non translucida: In brochure	15 —	17 —	19.60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra		24 -	
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	22,50	25 —	27,50
Charta indica: In brochure	20 —		23,60
Linteo anglico contectum, sectione folforum rubra	NOTE THE PARTY OF THE PARTY.	28,30	
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	HOUSE ASSESSMENT	29,30 42 —	WINDLESS OF YOR
Missa in Dominica Palmarum cum cantu. Accedunt Hora Tortia,		306	
Aspersio aquae benedictae et Benedictie Palmarum. Excerptum ex Officio Maioris Hebdomadae Editio typica Vaticana, pp. 64.			* * # * • • •
Charta subtili non translucida: In brochure	3,50	4,30	5-
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra	8-	8,80	9,60
Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea	9 —	9,80	10,60
In Tridue Sacre Maloris Hebdemadae. Officium et Missa cum cantu,			
excerptum ex Officio Maioris Hobdomadae. Editio typica Vaticana, pp. 1v-240.		W 1.	
Charta subtili non translucida: In brochure			
Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra		14 — 15 —	12/10/10/10 10/10/10
CANTUS PASSIONIS DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI secundum Mat-			
thacum, Marcum, Lucam et loannem, Sami D. N. Benedicti XV Postificis Maximi iussu restitutus et editus, ex editione authentica excerptus.			
FASCICULUS II Chronista. Cantus Evangelii ad Hbitum. FASCICULUS II Christus. FASCICULUS III Synagoga.			
Editio in fol. min. (23×33), in charta manufacta et charactere rubro et			
nigro, in tres fasciculos divisa	20 —	22-	24 -
- Tres fasciculi, linteo anglico nigro seiunctim contecti, titulo aureo	45 —	50 —	55 —
Editio in-8º min., fol. 96, cum incisis imaginibus nigris	3,50	4,50	6-
- Linteo contectum, sectione foliorum rubra		9,50	
LE SETTE PAROLE DI N. S. G. C. SULLA CROCE	1 90	4.00	4.00
In-12°, pp. 55 e copertina	1,30	1,60	1,90

iuxta latinam Vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu Pii Pp. XI, eura et studio Monachorum Abbatiae Pontificiae Sancti Hieronymi in Urbe, O. S. B., edita

Tomus I - Librum Genesis.

Tomus II - Libres Exodi et Levitici.

Tomus III - Libros Numerorum et Deuteronomii.

Ciascun volume si vende ai seguenti prezzi (porto compreso):

a) in brochure - L. 200.

b) dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro - L. 220.

c) dorso in pergamena, con dorature, angoli di pergamena, titolo in oro (rilegatura romana) - L. 225.

d) rilegatura romana in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro - L. 255.

EXEMPLARIA (seu moduli) quae annuatim ad Sacra Congregatione de Sacramentis mittenda sunt ad normam Litterarum circularium eiusdem S. C. diei 12 Maii 1932.

Mod. f. Registrum causarum matrimonialium in Cancellaria Tribunalis servandum - L. 0,50.

Mod. II. Elenchus causarum matrimonialium, quae annuatim agitantur in Tribunali dioecesano - L. 0,40.

Mod. III. Relatio annualis de constitutione Tribunalis dioecesani et complexus causarum matrimonialium, quae ibidem agitatae sunt - L. 0,40.

Apud Exteros, addatur 20%

	Roma	Italia.	Estoro
DIARIO ROMANO E VATICANO per l'anno del Signore 1938 – Diario de' Santi e delle feste per tutto l'anno; Santi e Beati venerati in Roma; Ordinamento ecclesiastico di Roma, ecc.	0-	6,50	7-
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES		250 A	
Vol. XIV, pp. viii-388, anno 1923 Vol. XV, pp. iv-348, anno 1923 Vol. XVI, pp. viii-462, anno 1924 Vol. XVII, pp. viii-462, anno 1925 Vol. XVIII, pp. viii-460, anno 1926 Vol. XIX, pp. viii-580, anno 1927 Vol. XX, pp. viii-540, anno 1928 Vol. XXi, pp. viii-586, anno 1929	40 - 40 - 40 - 40 - 40 -	43 — 43 — 43 —	48 — 48 — 48 — 48 — 48 —
OFFICIUM ET MISSAE IN NATIVITATE DOMINI CUM CANTU, iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio ty- pica Vaticana. Vol. in-8°, pp. 112	5-	6-	7,50
CODICIS IURIS CANONICI INTERPRETATIONES AUTHENTICAE seu responsa a Pontificia Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos annis MCMXVII-MCMXXXV data et in unum collecta atque Romanorum Pontificum actis et R. Curiae decisionibus aucta, Typis Polyglottis Vaticanis, 1935, in-8°,			
pag, viii-230	Section 1	18 -	
PUBBLICAZIONI DELLA BIBLIOTECA APOSTOLICA VATICANA Questo catalogo si propone di offrire ai bibliotecari, ai librai e agli studiosi privati una notizia particolareggiata del contenuto e importanza delle singole opere, edite o promosse dalla Biblioteca Vaticana in più che un cinquantennio di attività scientifica.		5—	

